

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

"ÖĞRENİP SAVAŞMALI, SAVAŞIP ÖĞRENMELİYİZ"

"kahpe kurşunlar
kanımızda boğuldu.
kalleşlikler ve yalanlar,
çirkin yüzleriyle
dökülduler meydana.
bizi öldüremediler
diriltiler bizi.
çünkü biz.
halkların kurtuluşu uğruna,
can kalkan etmeye kurşuna,
can asmaya boyunlarımızdan
darağacına.
YEMİNLİYDİK,
YEMİNLİYDİK,
KURTULUŞA KADAR
SAVAŞMAYA."

SAYI 5

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE OPORTÜNİST TAVIRLAR TEŞHİR OLUYOR

ZİRAAT-DER SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİLER KAZANDI

Çağımız proleter devrimleri ve ulusal kurtuluş savaşları çağıdır. Devrimci hareketin her geçen gün daha da yayılması ve güçlenmesi dünya emperyalist sistemini ve emperyalistlerin ülkemizdeki işbirlikçilerini daha da azgınlaştırmaktadır.

Emperyalizminde içinde yer aldığı tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiblerinin oluşturduğu sınıflar ittifakı olan OLİGARŞİ ülkemizde devlet biçimi olarak örgütlenmiştir. Oligarşik devlet biçimini faşist devlete dönüştürmeye çalışan hakim sınıfların en gerici ve en ırkçı-şöven kanadı, her geçen gün daha da güçlenen halk muhalefetine ve kendi iç çelişkilerine çözüm yolu olarak baskı ve terörünü artırmaktadır. Oligarşinin eli kanlı köpekleri grevlere, diğer ekonomik demokratik, hareketlere, işçilere, köylülere aydınlara ve öğrencilere saldırmakta, sosyalistler vurulmakta, öldürülmektedir. Daha dün ZEKİ ERGİNBAY bu besleme güçlerce katledildi.

Baskı ve terörün şiddetin arttığı bu günlerde, gençlik hareketi hala belli bir kargaşalığın içerisindedir. Bizler, gençlik hareketinin birliğinin, devrimci hareketin sınıfsal tabana oturduğu ölçüde sağlanacağını inanıyoruz.

Ziraat Fakültesi'ndeki faşist baskı ve teröre karşı güçlü bir hareketin oluşturulması için örgütlü bir mücadelenin ancak kitleleri kapsayan bir örgüt ile başarılacağı görüşüne, bizlerle birlikte, yapılan toplantıda "DEVRİMCİ GENÇLİK", muhalefet, İGD ve diğer görüşlerden arkadaşlarda katıldı.

"Devrimci Gençlik" ten arkadaşlara dernek yönetimi için ilkeli birlik teklif ettik. Fakat arkadaşlar tartışmaya bile gerek görmeden teklifimizi reddettiler.

Bu arkadaşlar tekkeci anlayışlarını dernek seçimleri için yapılan toplantıda gösterdiler. Demokratik kitle örgütlerinin muhtevasını kendi sekter ve dar grupçu anlayışlarına göre yorumladılar. Okulumuzda kurulan derneğe girmek için AYÖD'ü tanımayı bir ilke haline getiren bu arkadaşlar dar grupçu tavırlarını kabul etmeyip doğru tavır koyduğumuz için derneği tanımadıklarını söyleyerek salonu terk ettiler. Seçim öncesi toplantıda alınan, 1.sınıfların yönetime girmesinin sakıncalı olacağı kararını yine dar grupçu zihniyetleri sonucu, 1. sınıftan daha AYÖD'ün ne olduğunu bilmeyen arkadaşları yönetim listelerine alarak, çiğnediler.

Sosyal-emperyalizmi savunan guruplar da devrimci gençlikçilerin koyduğu yanlış harekete katıldılar ve onlar da seçim salonunu terk ettiler. faşist, anti şövenist olma ilkelerini uygulacağımızı belirttik. Bunu gerek İGD'liler gerekse diğer görüşlerden arkadaşlarda çok iyi bilirler.

Sekter bir tavır koyarak "Devrimci Gençlik"çilerin ve sosyal emperyalizmi savunanların salonu terk etmesinden sonra seçimler yapıldı. Seçimlere tek liste halinde (Kurtuluş Gurubu olarak) girdik. Ziraatlı yurtsever öğrencilerin büyük çoğunluğunun güveninin hangi gurubun siyasetine yönelik olduğu listemizin onayıyla bir daha somutlaştı. "Devrimci Gençlikçiler", seçimde koydukları sekter tavırlarına, utanmadan bizim İGD'lilerle ittifak yaptığımız yalanını eklemişlerdir. Fakat kararlı kitle bunlara gereken cevabı vermiştir, bundan sonra da verecektir. Bu arkadaşlar okul içinde sayılarının az olduğunu bu ideolojileriyle tutunamıyacaklarını bildikleri için, salonu terk ettiler. Getirdikleri gerekçeler ise tavırlarını örtmeye çalışan bir kılıftan başka bir şey değildir.

Bizler Ziraat Fakültesi'nde faşist işgali kırmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz ve bunda kararlıyız. Demokratik kitle örgütlerinde bütün ilerici, demokrat ve devrimcilerin yer alacağını sürekli olarak savunacağız.

ANKARA TIP'TA OPORTÜNİSTLERİN DAR GURUPÇU TAVIRLARI MAHKÛM OLDU

1971 Silahlı direnişine, Türkiyedevrimci hareketinde bir YOL AYRIMI yaratıp kendi öz gücüne, işçi sınıfının ve emekçi halkların devrimci gücüne güvenme anlayışını gündeme getiren bir HAREKETİN en yiğit ve en kararlı savaşçılarından biriolan ULAŞ için "Devrimci Gençlik" oportünistlerinin istismarcı politikası, Cumartesi günü okulumuzda meydana gelen olayla bir daha sergilendi.

Varlıklarını devam ettirmenin koşulu olarak, şehit düşen devrimcilerin anısına ve gölgesine sığınan ve onların arkasına saklanıp KURTULUŞÇULARA çamur atmayı bir marifet sanan Devrimci Gençlikçiler, sekter ve dar grup çıkarlarını herşeyin üstünde tutma anlayışları ile devrimci harekete ve öğrenci gençliğin mücadelesine büyük zararlar vermektedirler. İki şabloncu çizgiye karşı olduğunu, Türkiye devrimine özgü yolun Çin-Sovyet ikileminin dışında bulunduğunu sık,sık lafta vurgulamasına rağmen Devrimci Gençlik oportünistleri, pratikte Çin şabloncusu sosyal-şöven gruplarla işbirliğini geliştirmeye çalışmaktadır. Devrimci Gençlikçilerin bu gruplarla olan çatışmasına, KURTLUŞÇULARIN olaylar sırasında açık tavır ortaya koymasına rağmen, bu oportünistler, yine de Çin şabloncusu revizyonistlerle pratikte ittifak yapmayı yeğ tutmaktadırlar. Yükseliş olayları, Ziraat Fakültesindeki Dernek seçimi olayı,bizim okulumuzda TIP-DER kongresinde Çinşabloncusu gruplarla ilkeli ittifak (!) olayları birer örnektir.

Devrimci Gençlikçilerin ULAŞ için sekter bir biçimde ve demok

Devamı sayfa 10 st:5'te

TUNCELİ DEV-GENÇ'İN AÇIKLAMASI

Kurtuluş için İLERİ gazetesinin ikinci sayısında Cevahir yoldaşın mezarının yapımı ile ilgili olarak "DG" likçi arkadaşların tutumunu eleştiren bir yazı yayınlamıştı. Yazıda bu arkadaşların çalışmaları gizlilik içinde yürütmeleri eleştirilmişti. Tertip Komitesinin oluşturulması tamamen gizlilik içerisinde olmuştur. Kurutuluşçular bu girişimdenhaberdar edilmemiştir. Bilahare haber alındığından çalışmalara katkıda bulunmak istediğimizi ilettik. Ancak arkadaşlar insan gücü, gereksede parasal olarak yeterli imkanları sağladıklarını belirterek, buna gerek olmadığını söylemişlerdir. Bunun üzerine yapım çalışmalarına katılınamadı. "İkinci sayıdaki çalışmalara biz de katıldık" şeklindeki ifade bu yüzden yanlıştır. Ancak çalışmalara katılmayışımızın nedeni, tertip komitesinin buna şimdilik ihtiyaçları olmadığını söylemeleriydi. Törene gücümüz oranında katılmış ve sözü geçen önerileride iletmiştik.

Ne varki DG dergisinin 16. sayısında "Komite üyeleri" imzasıyla yayınlanan yazı bir çok açıdan oldukça ilginçtir. Yazımıza cevap niteliği taşımayan, ancak bunun sebep göstererek tamamen Tunceli Dev Genç'i hedef alan küfürname örneği sunmuşlar. Biz bu dili ve üslubu şimdiye degin özellikle "PDA" kalpazanlarına özgü olduğunu sanıyorduk.

DEVRİMCİ GENÇLİK Dergisinde Tunceli DEV-GENÇ için söylenen sözlere cevap vermek bizim ahlak anlayışımıza sığmaz. "Kalpazan" "sahtekar", "yalancı", "kurugürültü" "lümpen", "hotzotçu", "deve kuşları", "molla takımı" vs. vs. Bu türden ifadeler, devrimcilerden çok burjuva politikacılarına yaraşır. Arkadaşlar bir an önce edepli olmayı öğrenmelidir ama biraz çabuk tarafından.

Tunceli DEV-GENÇ'in bir güç olup olmamasına gelince, bu kimsenin subjektif niyetine bağlı değildir. Kendisini dayatmış bir olgu vardır. Objektif gerçek. Gerçekler inkar edilerek değiştirilemez.

TUNCELİ
DEV-GENÇ

Mazgirt'te Revizyonistlere Dersleri Verildi!

Tuncelinin Mazgirt kazasında İLERİ'nin satışının Çin şabloncusu gurublarca engellenmek istenmesi üzerine olaylar çıkmıştır.

Yakın zamana kadar Mazgirt'te Çin şabloncusu grupların karşısında kurtuluşçuların temsil ettiği devrimci siyasi çizgi vardır. Ve kısa zamanda sözü geçen revizyonist grupların rahatını kaçırmıştır. Kurtuluş hareketinin güçlenmesi ve tabanlarını etkilemesi üzerine revizyonistler saldırganlaşmaya başlamışlardır. Daha önce bir çok defa İLERİ gazetesinin satışını engellemek istemişlerdi. Biz ise bölgenin özgül koşullarını da dikkate alarak ideolojik mücadele çerçevesinin aşılmamasını, aksi taktirde provakasyonlara gelineceğini, ve halkın tepkisini kazanacağını vurgulayarak olay çıkmasını engellemiştik. Bu tavrımız doğrudur ve bu noktada ısrar ediyoruz. Bölgede hâla var olan feodal kalıntılar, aşiretçilik olgusu vs. gibi halk içindeki çelişkiler yüzünden gruplararası çatışmaların sömürgeci güçlerin de çabasıyla tehlikeli mecralara dökülebileceği bir gerçektir. Ve bu çalışmaların halk ve devrimciler arasında var olan bağları koparacağı, halkın tepkisini kazanacağıda bir gerçektir Bu özel koşullardan ayrı olarakta ideolojik mücadelenin zor ve şiddet kullanarak sürdürülmeyeceği açıktır.

Devamı Sayfa 10 st:5'te

MİLAS'TAKİ ANTİ-FAŞİST MÜCADELE VE 'DEVRİMCİ GENÇLİK' OPORTÜNİSTLERİ

Oligarşinin baskı ve terörünün gün geçtikçe arttığı, her gün bir devrimcinin katledildiği bu günlerde, devrimcilere ağır sorumluluklar düşmektedir. Bizler de faşizme ve oligarşiye karşı tutarlı mücadelenin, Marksizm-Leninizmin ışığında, ülkenin somut şartlarına yaratıcı bir biçimde uygulanmasından geçeceğine inanıyoruz.

Ne yazık ki bizim bu görüşlerimizi "zihin kargaşası olarak gören Devrimci Gençlikci arkadaşlar Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi Milasta'da "anti-faşist mücadeleyi bölücü ve pasifist tavırlar takınmaktadırlar. Birlikten Devrimci Gençlikçilerin birliğini(!)anlayan bu arkadaşlar, sözde kitle çalışması yaparak "Devrimci Gençliğin" "yeni teorileri"ni anlatırken Dernek yönetimindeki bir kaç arkadaşın faşizm üzerinde, kafalarının billurlaşmadığını ve araştırma gereğini hissettiklerini söylemeleri üzerine, bu arkadaşları "küçük usta"(!)pozlarıyla olaya almışlardır.

Bu arkadaşlar yanlış bir tavırla DEV-GENÇ yönetiminden istifa ederek, KURTULUŞ'un doğru siyasi çizgisi doğrultusunda tavır almışlardır.Daha sonra 30-40 kişilik bir grup dernek yönetiminden ayrılan arkadaşlarla pratik birlik temeli üzerinde tavır almışlardır. İşte "Devrimci Gençlik'in, "Milas'ta ki gençliğin devrimci birliğini bozdular" dedikleri olay Eğer bu arkadaşlar doğru bir ideolojik platformda ise, bu kadar telaşlanmalarına gerek yok. Doğru ideoloji örgütlenmenin mihveri olacaktır. Bundan bizim kuşkumuz yok.

Devamı Sayfa 10 st:5'te

ANTİ-SOVYETİK ÇİZGİ ADIM ADIM BİR PROVAKASYON VE İHBAR CİZGİSİNE DÖNÜŞÜYOR

Çin şabloncu revizyonistlerin provakatör yüzlerini sergileyen olaylardan biride 29 Ocak günü Diyarbakır'da düzenlenen mitingden sonra Tunceli 'de cereyan etti.

Diyarbakır mitinginde, miting tertip komitesinin görevlendirdiği kolluk kuvvetleri ile mitinge anti-komünist slogan ve pankartlarıyla girmek isteyen İhanet Cephesi arasında çatışma çıktı. Bir çok yurtsever-demokrat-devrimci yaralandı.

Miting sonrasında İnkar Cephesinin sözcüleri Tuncelili proleter devrimcileri kendilerine hedef olarak seçtiler ve yaralama olayının failleri olarak tanıtmaya çalıştılar.

Tunceli DEV-GENÇ üyeleri Diyarbakır hastahanesinde isim verilerek ihbar edildiler. Daha sonra ise İnkar Cephesinin revizyonistleri Tunceli'de köy, köy, kahve, kahve dolaşarak arkadaşlarını Tunceli DEV-GENÇ üyelerinin vurduğunu anlatarak açık, açık ihbarcılık yapmışlardır.

Son olarak ise kendi deyimleri ile Tunceli TÖB-DER'i "işgal" ederek asılsız olarak ihbar ettikleri proleter devrimcileri "hesap vermeye" çağırdılar. Yarattıkları duygusallık, şaşkınlık ve heyecan ortamında yeni bir provakasyon tezgahlamak istiyorlardı. Ancak çabaları sonuçsuz kaldı. 1 Şubat günü tüm grupların ve halkın katıldığı bir toplantı yapıldı.

8-9 saat süren toplantı da proleter sosyalistleri hesap vermediler, hesap sordular. Tartışmalarda Çin şabloncularının ihbarcı ve provakatör karekterleri teşhir edildi, iddialarının iftira olduğu ispatlandı. İnkar Cephesinin bu çirkin yüzü halkın tepkisiyle karşılaştı.

Devamı sayfa 10 st:5'te

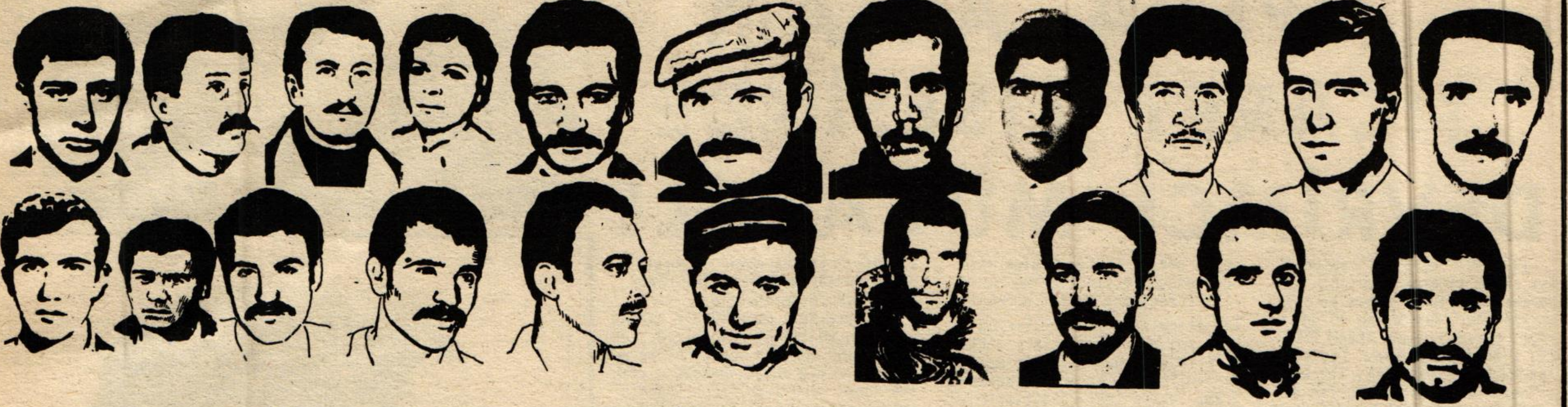
ANKARA «FENLİLER KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ» KONGRESİ VE İLKESİZLERİN "İTTİFAK" ANLAYIŞI

AO Fen Fakültesi öğrencilerinin birim derneği olan Fenliler Kültür ve Dayanışma Derneğinin yönetimi bugüne kadar KURTULUŞ siyasetini izleyenlerin elindeydi. AYÖD'ün son kongresinde de KURTULUŞ'ÇULAR okulda sürdürdükleri doğru anti-faşist mücadelenin ve doğru kitle çizgisinin sonucu seçimleri kazanmışlardı.

Ancak,son kongre'de Devrimci Gençlik,Halkın Kurtuluşu ve Halkın Sesi görüşlerini savunanların KURTULUŞ'çular karşısındaki "ilkeli ittifak'ı sonucu seçimleri az farkla "ittifak" kazandı.

Fenliler Derneği seçimleri özellikle Devrimci Gençlikçilerin ilkesizliklerini çarpıcı bir şekilde göstermesi bakımından ilginçti. Dergilerin son sayısında Halkın Kurtuluşu siyasetini izleyenlere ve bu siyasete "manyak","kiralık ajan" "polisle ortak olmasa bile paralel davranan"şeklinde küfürler yağdırırken aynı günlerde Fenliler kongresinde ittifak yapmaları, seçimlere Halkın Kurtuluşu'nun PDA'nın ve Devrimci Gençlik'in ortak listeyle girmesi. "DG"cilerin ne denli ilkeli(!) olduklarını göstermektedir.

Anlaşılan Devrimci Gençliğin "ilke"den anladığı KURTULUŞA'a karşı olan herkesle, her şart altında birleşmektir.

30 MART 1972'NİN 5. YILDÖNÜMÜNDE

"GELECEKTEKİLERİ ÖNLEMEK İÇİN GEÇMİŞTEKİ HATALARDAN DERS ALMAK, HASTAYI KURTARMAK İÇİN, HASTALIĞI TEDAVİ ETMEK, ÖNDEKİ ARABANIN DEVRİLMESİNİ ARKADAKİ ARABA İÇİN BİR İHTAR HALİNE SOKMAK..."
MAO TSE TUNG
SAĞ VE SOL SAPMA, S.33

Türkiye'de 1971 yılının 12 Mart'ında faşist generallerin verdiği bir muhtıra ile açılan 14 Ekim 1973 seçimleriyle esas olarak kapanan bir dönem yaşandı. Bu süre, ülkemizde oligarşik diktatörlük yerine faşist diktatörlük kurma girişimlerinin en yoğun olduğu ve bu amaçla devrimciler üzerinde işkence terör ve cinayetlerin alabildiğine uygulandığı yıllar oldu.

Bizim gibi emperyalizme bağımlı yarı-sömürge bir ülkede 12 Martlar olağan karşılanmalıdır. Emperyalizmi ve oligarşiyi yoketmeden, daha çok 12 Martlarla karşılaşmak sözkonusu olacaktır. Biz burada 12 Mart'ı doğuran ekonomik-politik gelişmelere değinmeyeceğiz. Sadece şu kadarını söylemekle yetinelim: Emperyalist-kapitalist sisteme bağlı olarak gelişen politik bunalım ise 1970 yıllarında ise çıkmaz noktasına ulaşmıştı. Bunalımın başlıca iki sonucu, toplumsal muhalefetin yükselmesi ve oligarşi içindeki çelişkilerin artması olmuştur. İşte 12 Mart bu duruma "çözüm" olarak gelişti.

1970'lere kadar Türkiye'de varolagelen sosyalist hareketin niteliğini İLERİ'nin ilk sayısında belirtmiştik. Kendi sağındaki güçlerden medet ummak anlayışı olarak vurguladığımız bu çizgi sağ revizyonist bir karakter taşıyordu.

1971 yılı devlet, devrim ve parti sorunlarının kitaplar arasından çıkıp devrimcilerin önüne somut görev olarak dikildiği tarihsel bir dönüm noktası oldu. Bu, revizyonizme karşı -içinde birçok hatalar taşısa da- proleter devrimci hareketin yükseldiği bir YOL AYRIMI idi.

Ülkemizde devrimciler ilk kez devlet sorununu pratik bir görev olarak ele aldılar Tarihimizde ilk kez devrimciler, burjuvaziye karşı silahlı direniş örgütlediler. 1971 silahlı direnişinin pratiği ve teorisi değerlendirilerek geleceğe ışık tutacak dersler çıkarılması gerekli bir gerçeklik olarak önümüzdedir.

1971'in doğru değerlendirilmesi, devrimci kadrolarca henüz yeterince anlaşılmış sayılmaz. Yakın geçmişimizin duygusal istismarı üzerine kurulu çizgilerin birçok devrimciyi hala etkiliyor olması bunu gösteriyor.

Çokça tartışılan bir sorun olduğu için önce 1971 teorisi diyebileceğimiz Kesintisiz Devrim 2-3'ü sözkonusu edelim. Bu broşürde ifade edilen devrim, parti ve çalışma tarzı anlayışı özgül tarihi dönemler için mi getirilmiştir? Yoksa Türkiye somutunda devrimin zaferine kadar izlenmesi gerekli yol olarak mı getirilmiştir? Gerçeklere at gözlükleriyle değilde, devrimci bir perspektifle bakanlar Çayan'ın tezlerini Türkiye devriminin yolu olarak öne sürdüğünü görebilirler. Sorunun bu biçimde, doğru olarak kavranması neyin, nasıl ne tarzda yapılacağının da anahtarını verir. 1971'deki proleter devrimci hareketler içinde en tutarlısı olan THKP'nin istismarını yapanların kaçamak noktalarından ilki yukarıda değindiğimiz konudur. Onlara göre Kesintisiz Devrim 2-3 12 Mart gibi özgül tarihi dönemler için öne sürülmüştür. Bu kaçamak noktasının pek sağlam ve güvenilir olmaması, üstelik bizzat Kesintisiz Devrim 2-3'ce yalanlanması, ikinci bir bahanenin yaratılmasına neden oldu.

"Evet, bu broşürde ifade edilen ideolojik politik çizgi Türkiye devriminin yoludur. Bugünde geçerlidir, yarın da. Ama bunu yapacak parti dün vardı, bugün yok."

İnsanın ne kadar makul bir gerekçe diyeceği geliyor. Fakat yakın pratiğini bilenler ve Kesintisiz Devrim 2-3'ü ajitasyon çekmek için değil hayata geçirmek amacıyla okuyanlar için cevaplandırılması zorunlu bir soru daha var: Broşürde yazılan işleri (öncü savaşını) yapacak parti, nasıl bir partidir? THKP nasıl bir partiydi? İşte bu noktada istismarcılarımızın nasırına basmış oluyoruz. Ve onlar acizliklerini "provokasyon" vs. tantanalarıyla örteceklerini sanırlar. Ama hayır biz gerçeklerin çarpıtılmasına müsade etmeyeceğiz. Özellikle de yakın geçmişin istismarcı bir şekilde çarpıtılmasına asla! Yukarıda sorduğumuz sorunun cevabı yalancı pehlivanları ele verir.

30 Mart 1972. Bu tarih 1971 silahlı direnişinde en önemli noktadır. Bir anlamda direnişin esas olarak bitiş noktasıdır. O gün 10 proleter devrimcinin Kızıldere'de faşistlerce katledildiği gündür. Kızıldere acıklı fakat, kahramanca bir sondur.

Kızıldere üzerine çeşitli yorumlar getirilmektedir. Kimileri Kızıldere'yi bir intihar eylemi olarak değerlendirmektedir. Kızıldere elbette bir intihar eylemi değildir. Meseleye bu bakış açısıyla yaklaşanlar 71 silahlı direnişinden hiçbirşey anlamayanlardır. 71 direnişini "tesadüfi" görenlerdir. Oysa Kızıldere'de "buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyen ve şehid olanlar Türkiye ve Dünya halklarına Komünistlerin kararllılığını bir kere daha ispatlamışlardır.

Kızıldere üzerine getirilen ikinci bir değerlendirme "örgütsel olarak yok olma, politik olarak yaşama" şeklindedir. Ancak bu değerlendirmeyi yapanlar kendileri dahi yok olan örgütün devam eden politikasının izahını yapmamaktadırlar.

Soruna açıklık getirmekten uzak bu türden yüzeysel yaklaşımların yanısıra, aynı cins bir iddia daha: "Hareket sadece askeri olarak yenildi. İdeolojik, politik, örgütsel çizgisinde bir hata yoktur." Evet, bir hareket siyasi çizgisi doğru olduğu halde askeri bir yenilgiye uğrayabilir. Ama bu yenilgi hareketi bitiriyorsa, örgütsel olarak yok ediyorsa, aksayan bir yan vardır. Olaylara fanatikçe eğilmek yerine, bilimsel bir tavırla yaklaşıldığında öne sürülen gerekçelerin ne kadar kof ve çocukça olduğu görülebilir.

1971'i ele alışta düşülen başka bir tür hataya değinelim. "Evet Kesintisiz Devrim 2-3'de formüle edilen görüşler eleştirilmelidir . Aşılmalıdır. Ama 12 Mart gibi bir dönem gelirse ne yapacağız? Elbette zorunlu olarak öncü savaşı yapmak gerekir."

Kesintisiz Devrim 2-3'ün özgül tarihi dönemler için geçerli olduğunu savunan görüşün daha bir örtülü şekliyle karşılaşıyoruz bu cümlelerde. Soruna bu tarz bir yaklaşımın ne kadar mekanik ve kendiliğindenci olduğunu peşin peşin söyleyelim. Devrimcilerin ülkenin somut koşullarının tahliline dayalı stratejik bir hedefleri vardır. Bu hedefe varmak için somut duruma uygun çok çeşitli taktikler uygulanır. Taktik, bir dönemde saldırı, bir diğerinde çekilme bir başkasında faaliyetsizlik vs olabilir. Üstelik bunun da reçetesi yoktur. Devrimci mücadele reçetelerle yürütülmez. Somut durumun somut tahlili devrimci mücadeleye yön verir. Marksizm-Leninizm eylem kılavuzudur. Falanca tarihi durumda ne yapılacağının formülü değil, ama ne yapılması gerektiği konusunda yol göstericidir. Teorinin eylem kılavuzu olması budur. Taktik, somut koşullara bağlı olarak saptanır. Nedir bu somut koşullardan kastımız? İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin bilinç ve örgütlenme seviyesi, oligarşi ve emperyalist kamp içindeki ilişki ve çelişkiler, ülkenin ekonomik, sosyal, durumu vs.. Böylesine çok yönlü bir bakış yerine, devrimci hareketin taktiklerini sadece burjuvazinin uygulayacağı yöntemlere bağlı kılmak sığ, tek yanlı bir görüştür ve devrimcileri burjuvazi karşısında insiyatifsiz bırakan sakat bir mantıktır. Çünkü böylesi bir kafa, oligarşinin günlük uygulamaları karşısında değişik ve yanlış değerlendirmeler içinde olacaktır.

Esas olarak kendi devrimci örgütlenmesini işçi sınıfı ve halk kitlelerinin objektif ve sübjektif durumunu gözönüne alarak eylem biçimi saptamayan bir hareket öncü rolünü yerine getiremez.

1971'de yanlış olan neydi? Silahlı mücadeleyi seçmekmi? Hayır. Yanlış silahlı mücadeleyi seçmek değildi. Bugün her türden oportünist ve revizyonist görüşün iddia ettiği gibi yanlış silahlı mücadelenin seçilmesi değildi. Yanlış olan ülkenin o günkü somut şartlarında politik mücadelenin bir üst biçimi olan silahlı mücadelenin başlamasıydı. Ülkenin somut şartlarının elverişsizliğine rağmen mücadelenin başlamasıydı. 71 hareketinin en temel zaafları eksikleriydi.

Esas olarak Kızıldere'de noktalanan 71 direnişinden dersler çıkarmalıyız. Hareketin eleştirisi üzerinde hataları doğruya, yenilgiyi zafere dönüştürmenin yolu bir takım tabular yaratarak onların arkasına sığınmakla sağlanamaz. Sosyalizm bir bilimdir. Onda tabulara yer yoktur.

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

OPERA AKŞAM TİCARET LİSESİNDE DEVRİMCİ MÜCADELE

ALİ HAYDAR ALAYDIN

1974-1975 ders yılında Beşevler akşam ticaret Lisesinin kapanması üzerine öğrenciler açıkta kaldılar. Bunlardan 40 devrimci öğrenci OPERA AKŞAM TİCARET LİSESİNE başvurdu. Faşist olan müdürün red cevabı ilè karşılaşan devrimci öğrenciler direndiler. Okul önünde yatarak çeşitli slogan ve sözleri etrafa yazarak mücadele eden öğrencileri, müdür okula almak zorunda kaldı. Devrimciler okula girdikten sonrada disiplinli ve birlik içinde davrandılar. Kısa zamanda; mücadeleden uzak ve Turizm ticaretli faşist saldırganların yıldırdığı okul kitlesi ile bütünleşerek ve gelişerek okulda güçlü bir birlik yarattılar. Devrimcileri yıldırmaya çalışan faşistler bu birlik karşısında dağıldılar. Turizm Ticaretten ve site yurdundan gelen saldırganlar, karşılarında sağlam ve kararlı devrimci kitleyi buldular. Bu arada bütün bu çalışmaları yürüten " KURTULUŞ'çu" devrimciler sayırları 5-6 yı geçmeyen oportünist ve revizyonistti de pratik içinde kitleye teşhir ederek etkisiz hale getirdiler.

Devamlı seminer ve eğitim çalışmalarını sürdüren devrimciler "Kurtuluş" ve "Kurtuluş için İleri" nin kitleler tarafından okunmasını ve okutulmasını sağladılar.

Bu durum karşısında idare - polis-faşist işbirliği ile devrimcileri yıldırmak için oyunlar düzenlendi. Okul çıkışında polis himayesinde devrimcilere saldıran Turizm Ticaretli ve siteden gelen zincirli sopalı faşist gurubu kendi okullarına kadar kovalayarak geldiklerine pişman ettiler. Faşistler okula polisin himayesinde girip çıkar oldular. 1974.1975 Ders yılının bitimine 4 gün kala okul müdür tarafından tatil edildi. Yaz süresince de devrimciler bağlarını koparmadılar. İkmal imtahanlarında okula giden öğrencileri faşist saldırılardan korudular. Seminer ve eğitim çalışmalarını sürdürdüler.

1976-1977 Ders yılına girildiğinde okul idaresi ve faşist işbirliğini somutlayan yeni bir oyun ortaya çıktı. Okulun ikinci ve üçüncü sınıflarına özellikle seçilmiş faşist öğrenciler alınmıştı. Devrimciler bu oyuna anlar anlamaz onları kitlelere teşhir ederek tecrit etmeyi başardılar. Fakat bu faşistler turizm Ticaretteki faşistlerle ilişki kurarak polisin himayesinde devamlı saldırı düzenliyorlardı. Her defasında da devrimcilerin kararlı ve aktif savunması karşısında dağılıyorlardı.

Yine böyle bir olayda Turizm Ticaretli ve siteden gelen faşist saldırganlar opera akşam ticaret Lisesini basarak zorla bildiri dağıtmak isteyince karşılarında devrimcileri buldular. Devrimciler faşistleri turizm ticarete kadar kovalayarak gereken dersi verdiler.

Olayın hemen ardından devrimci

ler form düzenliyerek kitleye faşist saldırganların saldırı nedenlerini anlattılar. Saat onda polis okulu sararak devrimcileri götürmek istedi. Öğrenciler okulun kapılarını kapatarak direndiler. Bu arada içeride bulunan ilerici, demokrat bazı öğretmenler polisin de baskısıyla devrimcilerden direnişi bırakmalarını dışarı çıkmalarını istediler. Devrimci öğrenciler öğretmenler önde olmak üzere çıkmayı kabul ettiler. Fakat öğretmenler dışarıya çıkar çıkmaz polis saldırdı. Dayak yiyen öğretmenlerle birlikte tekrar içeri girdiler. Saat birde panzerlerle kapıyı kırarak saldıran polise karşı ikinci ve üçüncü katta tekrar barikatlar kurarak direndiler. Saat iki civarında direnişi kaldırdılar polis tüm devrimcileri götürdü daha sonra ifadeleri alınarak hepsi serbest bırakıldılar. Bir yıllık bu aktif mücadele milli eğitim bakanına varana dek faşistlerin ve polislerin okula baskısını arttırdı. Olay sonucu müdür görevinden alındı. Polisten dayak yiyen sekiz öğretmen beşer onar günlük rapor alarak okula gelemediler.

Bu olaylarla daha da bir birine yaklaşan ve bilinçlenen kitle tek bir yumruk tek bir yürek haline geldi. Bir akşam okulda herkes çıktıktan sonra tek kalan Abbas Doğan'a saldıran faşistler ağır yaraladılar Abbas Doğan'ı yaralayan Yıldırım Beyazıt Yurdunda kalan Temel Tekin polis tarafından yakalanmış olmasına rağmen ertesi gün bırakıldı. Artık faşistler okula gelmeğe cesaret edemez oldular. Bu arada fırsattan istifade etmeye kalkan PDA kalpazanı birkaç oportünist okul önünde bildiri dağıtan faşistler devrimciler tarafından dövülünce polisten gelen karşı saldırıda bir kaç cop yiyince kavgaya katılmama kararı alarak kendi kendini tecrit etti. Bu arada faşistlerle diyaloğa girerek kendi siyasetlerinde kaba kuvvet olmadığını onlarında okulda yaşama hakkı olduğunu söyleyerek Kurtuluşçuları anarşistlikle suçluyan PDA'lılar iyice siyasetlerini açığa koymuşlardır.

Sömestir tatiline iki gün kala okula geldiklerinde okulun erken tatile girdiğini gören devrimciler bir form yaparak durumu protesto etmişlerdir.

Sömestir tatili dönüşü okula atanan yeni müdür olay çıkaranı okuldan atacağını açıklayarak yeni tezgahlanan oyunların perdesini aralamıştır. Daha sonra yeni bir uygulamaya giden yeni müdür dersi biten öğrencileri göndererek okulda devamlı gücü bölmek istemiştir. Devrimciler bu oyuna gelmeyerek diğer arkadaşların ı beklemişlerdir. Bunun üzerine polis çopuyla öğrenciler zorlanmıştır. Fakat devrimciler direnerek zora karşı koymuşlardır. Bir akşam okul müdürü "polisten haber aldığını okulda olay çıkacağını söyleyerek okulu erken dağıtmıştır. Toplu halde dağılan devrimcilere bir otomabilden ateş açılmıştır. Musa Dümen adındaki devrimci öğrenci karnından ağır yaralanmıştır. Olaya tanık olan diğer devrimcilerin tespit ettiği otomabilden ateş açan İbrahim Yazıcı ve İsmail Tatlısu adındaki faşistlerin okulun öğrencisi olması müdür-polis ve faşist işbirliğinin somut örneğini ortaya çıkarmıştır. Bu olayda faşistlerin okuldan kesinlikle çekilmelerine neden oldu. Bu durumda PDA'cılar bir öz eleştiri yaparak "biz kavgaya karışmayacağız demiştik halbuki yanlış bir tespitti biz o zaman sinirliydik" diyerek tekrar devrimciler arasına girmek istemişlerdir. Devrimciler onları revizyonist ve oportünist tavırlarıın siyasetlerinden geldiğini söyliyerek tecrit etmişlerdir.

Faşistlerin, revizyonistlerin tecritinden sonra tutarlı bir mücadele yürüten devrimcilere okulda bir şey yapamıyacağını anlayan faşistler 24-2-1977 Perşembe

günü toplu halde okula giden devrimci öğrencilere Gümrük ve Tekel Bakanlığı merdivenlerinde pusu kuran faşistler tarafından yaylım ateşi açılmış ve ALİ HAYDAR ALAYDIN ağır yaralanmıştır. ALİ HAYDAR ALAYDIN daha sonra kaldırıldığı Numune Hastahanesinde ölmüştür. Faşistlerin yaylım ateşi sonucunda Nejat Yorulmaz ağır, Burhanettin Dün bacağından, Nuri Erdal kafasından, Bayram Otlakçı, Cafer Salta, Cemil Karataş, Zeki Maden hafif olarak çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır.

Polisin tavrı ise katilleri yakalamak yerine yaralanan devrimcileri kovalamak, okulu basarak devrimcileri sorguya çekmek olmuştur.

ALİ HAYDAR'ın cenazesini Karşıyakaya kaçıran polis, devrimcilerin, geniş çapta cenaze törenlerinden bile ne denli ürktüğünü bir kere daha ispatlamıştır. Ve ALİ HAYDAR Karşıyaka'da toprağa verildi

OPERA AKŞAM TİCARETLİ DEVRİMCİLER OLİGARŞİNİN BU BASKI VE ZULMONON ANCAK ANTİ-EMPERYALİST ANTİ-OLİGARŞİK DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNİN gerçekleşmesiyle ezileceğini bilerek mücadele etmektedirler. Bu yüzden de okulda demokratik haklarını sonuna kadar korumaya ve daha fazlasını elde etmeye çalışacak, bu uğurda örgütlü ve bilinçli birliği sonuna kadar koruyacaklardır.

ALİ HAYDAR ALAYDIN arkadaş gerek teorisi, gerek pratiği ile önde gelen bir devrimciydi. Halk Bankasıyla çalışmaktaydı. Aldığı maaşla hem ailesini geçindirmeye çalışıyordu, hem de okuyordu çünkü babası yoktu, bütün yük omuzlarındaydı.

ALİ HAYDAR devrimci mücadeleninde en önünde yer alıyordu. FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA sloganını hayata geçirmeye çalışıyordu. YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ şiarını kendine bayrak edinmiştir.

ALİ HAYDAR'ın ölümünden sonra okulda müdür istifa etti. Devrimciler müdür muavininden:

1. Polisin okuldan çekilmesini,
2. Giriş çıkışların öğrenciler tarafından kontrol edilmesini,
3. Faşist baskılara son verilmesini istediler.

ALİ HAYDAR'ın anısı tüm devrimcilere önder olsun diyen Opera Akşam Ticaretliler KURTULUŞUN doğru mücadele anlayışını sürdüreceklerine and içtiler.

ALİ HAYDAR'IN MOCADELE BAYRAĞINI YOKSELTELİM.

KARADENİZ DEV-GENÇ ÇARŞAMBA ŞUBESİ I. OLAĞAN GENEL KURULU TOPLANDI

26.1.1977 Tarihinde DEV-GENÇ salonunda toplanan Genel Kurul Başkan Yılmaz Demirel'in açış konuşmasıyla başladı.

Açış konuşmasında Türkiye'nin bugünkü koşullarının değerlendirilmesini yapan konuşmacı arkadaş:

"Üç yıl önce Samsun'da kurulan Zonguldak'tan Trabzona kadar bölgemizin çeşitli yerlerinde örgütlenen ve üç ay önce şubesini açtığımız KARADENİZ DEV-GENÇ'in amacı "Devrimci Kültürü araştırmak, incelemek ve önemli gerçekleri halka açıklamak" ve gençliğin bölgemizde Emperyalizme, Oligarşiye, Faşizme ve Şovenizme karşı devrimci birliğini sağlamaktır. Mücadelemizi Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşik Demokratik Halk Devrimi Mücadelesine tabi kılmak ve amaçlarını gerçekleştirebilmek için en başta doğru bir siyasete dayanmak zorundayız. Doğru siyaset gökten zembille inmez. Bir takım insanların kafasından ezbere çıkmaz. Onun teorik ve pratik bir geçmişi vardır. Geçmişi olmayanın geleceği olmaz. "dedikten sonra, 1971 lere kadar Türkiye Sosyalist hareketini değerlendirmesini yaparak 1971 hakkında;

" DEV-GENÇ'i aşıp ortaya çıkan proleter devrimci örgütlerin 1971 silahlı direnişi bize en başta şunları getirmiştir.

1-Oligarşik diktatörlük şiddet yoluyla parçalanmalıdır.

2-Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşik Demokratik Halk Devrimi bir Halk savaşıyla başarıya ulaşacaktır.

3-Bizim gibi yarı sömürge bir ülkede devrim yapacak Marksist-Leninist bir partinin bir ordusu olmalıdır.

4-Devrimciler burjuvazi ve revizyonistlerle aralarındaki bütün köprüleri atmalı, Proletarya'ya, yoksul köylülüğe ve kendi güçlerine güvenmelidirler." diyerek, sözlerini şöyle bitirdi. "Proleter devrimcilerin gençlik içinde üçlü bir görevleri vardır.

1-En geniş gençlik kitlelerinin Emperyalizme, Oligarşiye, Faşizme ve şovenizme karşı seferber edilmesi, gençlik kitle örgütlerinin tüm gençliği kucaklaması.

2-Devrimci gençliğin, öğrenci gençlik için olduğu kadar, işçi ve köylü emekçi gençliğin örgütlenmesi için de seferber edilmesi.

3-Gençliğin mücadelesini işçi sınıfının öncülüğünde DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ mücadelesine tabi kılınması

Devamı Sayfa 10 st:3'te

İKTİSAT-DER VE CERRAHPAŞA-DER KURULDU

Kısa adı IKTISAT-DER olan "Iktisat Bilimleri Araştırma Derneği" İktisat fakültesindeki devrimciler tarafından kuruldu. Kararlı bir anti-faşist mücadele veren İktisat'lı devrimciler yayınladıkları kuruluş bildirirısinde:

"Ülkemiz ekonomik, politik ve sosyal çıkmazların içinde. Bu durumda oligarşinin en gerici, en şöven kesimi 'çıkışı', 'çareyi' faşizmi tezgahlamakta, mevcut oligarşik devleti faşist devlete dönüştürmekte buluyor. Bunun için esas olarak "yukarıdan aşağıya" mevcut devleti elegeçirmeye, onu faşistleştirmeye çalışırken, öte yandan da "aşağıdan yukarıya" kendisine faşist terör, demogoji ve şövenizm (aşırı milliyetçilik) kampanyalarıyla kitle temeli ve desteği yaratmaya çalışıyor" denmekte ve şöyle devam edilmekte:

"Faşist işgalleri kırmak için, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için demokratik üniversite mücadelemiz ancak birlik içinde tek bir yumruk, tek bir yürek halinde olursa başarıya ulaşacaktır."

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi devrimci öğrencileri de okullarındaki anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şövenist aktif mücadeleyi daha örgütlü bir biçimde sürdürebilmek amacıyla CERRAHPAŞA-DER'i kurdular.

ANTALYA'DA ANTİ-FAŞİST HAREKET VE OPORTÜNİST TAVIRLAR

Antalya son aylar içerisinde bir çok olaya sahne oldu. Antalya en karışık günlerini yaşadı. "Güvenlik kuvvetlerinden" MHP'lilere, AP'lilere kadar tüm gericiler el birliği içerisinde devrimciler, devrimci mevzilere saldırdılar. Onlarca arkadaşımız göz altına alındı, tutuklandı. Karakollarda arkadaşlarımıza en aşağılık işkenceler yapıldı. Elektrik vererek falakaya yatırarak günlerce göz altında tutarak devrimcileri yıldıracaklarını zannettiler. Arkadaşlarımız hapishanelere atıldılar. Devrimci hareketi yönetimsiz bırakma yolunu denediler. Faşist köpekler grevci işçilere saldırdılar. Pil fabrikasında iki yıldır devam eden grevi kırmak için en pis oyunlar çevirdiler.

ANT-GÖR üyesi Hüseyin Koç'un ölümünü protesto için tüm okullarda yapılan boykotu bahane ederek onlarca devrimciyi okullardan attılar- Faşist idareler en aşağılık baskılarla okullardaki devrimci gelişmeye engellemeye çalıştılar.

Bu saldırılarda boy hedefi haline getirilen emekçi ve öğrenci gençliğin kitle örgütü (ANT-GÖR) dü.

ANT-GÖR 12 Mart döneminden hemen sonra açılmış yaptığı çalışmalar, Anti-faşist mücadelede kararlı tavırlarıyla Antalya'da devrimci gençlik hareketinin tartışmasız önderi bir kitle örgütüdür. Ant-Gör ün giderek kitleleri kucaklayan gelişimi, Antalya'nın devrimci bir mevzi haline getirilmesini sağlaması, devrimci harekete kazandırdığı insanlar tabiiki oligarşiyi çok rahatsız ediyordu.

Faşist saldırılar Antalya'da çok cılız kalıyordu. Faşist köpekler aldıkları derslerle deliklerinden çıkamaz bir durumdaydılar.

Tüm okullar devrimci kaleler durumuna getirilmiş, faşistler alınan etkili tavırlarla okullardan tastikname almak zorunda bırakılmış, teker teker atılmıştı.

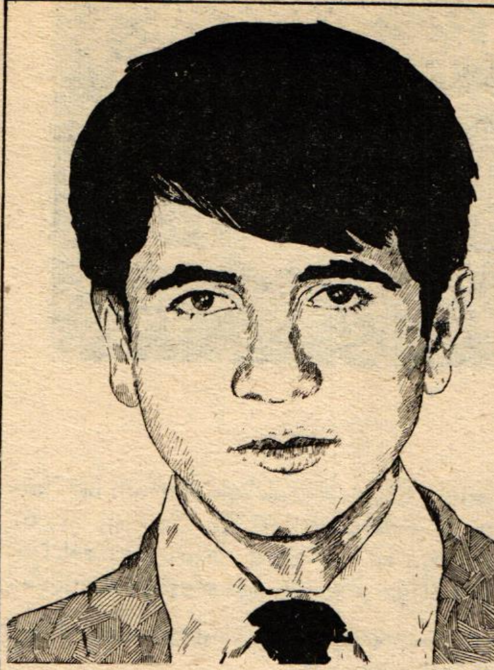
Bunun yanında işçi hareketinin gelişimi, mahallelerin devrimci mevziler durumuna getirilmesi, mahalli derneklerin kurularak halk içerisindeki çalışmıların gelişmesi hakim sınıfları daha çok rahatsız ediyordu.

Faşist Ülkü Ocakları bu güçlü hareket karşısında dayanamadılar. Her geçen gün daha çok deliklerine tıkıldılar. Antalya onların korkulu rüyası haline geldi.

ANT-GÖR halkı içerisindeki sempatisini ve desteğini her geçen gün arttırarak Antalya halkıyla her geçen gün daha sıcak bağlar kuruyordu. ANT-GÖR'lü devrimciler Antalya halkının gerçek evlatları olduklarını mücadele içerisinde gösterdiler. Her işçi hareketine koşan, mahallelerin sorunlarına yardımcı olmaya çalışan ANT-GÖR bir gençlik örgütünün görevlerini layıkıyla yerine getiriyordu.

12 Mart döneminin sonlarına kadar AP'nin kalesi olan Antalya yapılan uzun ve sabırlı çalışmaların sonunda artık demokrat bir havaya sahipti.

ANT-GÖR'ün dağıttığı bildidiriler, hazırladığı tiyatrolar, düzenli bir şekilde sürdürdüğü propaganda çalışmaları halka devrimci kültürü tanıtması, Antalya'nın bugünkü haline gelmesine büyük etkide bulunmuştu. Böyle bir örgüt, böyle bir hareket oligarşinin saldırılarına er geç hedef olacaktı. ANT-GÖR'lü devrimciler bunu başından beri biliyor ve kendilerini zor günlere hazırlıyorlardı. O zor günler nitekim geldi. Jandarmasıyla, polisiyle devrimcilere yüklendiler. Faşist saldırıların iplerini başından beri ellerinde bulunduran AP açık olarak devreye girdi. Çünkü Antalya'daki devrimci hareketin gelişimi yavaş yavaş ayaklarını kaydırıyordu.

HÜSEYİN KOÇ

Tuttukları kiralık köpeklerle ANT-GÖR'ün önderlerini yok etmek için saldırdılar. Ufacık kafaları bir kaç kişinin ölümüyle devrimci hareketin biteceğini hayal ediyordu. Ama her saldırışta sert kayalara çarptıklarını daha iyi anladılar.

Hüseyin Koç'un cenazesi mücadelesine layık bir biçimde kaldırıldı. Bu hareket karşı devrimcilerin daha da tecrit olmalarına yol açtı. Antalya halkı kendi öz evladını büyük bir sıcaklıkla bağrına bastı. Yürüyen binlerce yurtsever faşist köpeklere korkulu günler yaşattı. Arkasından gelişen olayları hayatları boyunca unutamıyacakları dersler aldılar.

Bir dahasında okahpe kurşunları sıkarlarken arkasından gelecekleri düşüneceklerdir.

Bu olaylarda ilginç olan şey AP nin saldırıları fiili olarak yönetmesiydi. Şimdiye kadar ülkü ocaklı köpeklere bu işleri yaptıranlar, onlarında etkisiz kaldığını görünce kimliklerini açığa koydular.

AP gibi bir iktidar partisi ANT GÖR'le uğraşıyordu. Dağıttıkları bildiride Hüseyin Koç'un katiline sahip çıkmalarıda çok şey açıklıyordu.

Daha sonra AP gençlik kolları lokalinin basılması, üç AP'linin silahla yaralanmasını gerekçe göstererek oligarşi ANT-GÖR yöneticilerini topladı. Hiç bir delil olmadığı halde ANT-GÖR yöneticileri tutuklandılar.

AP'liler binlerce lira para harcayarak sağdan soldan parayla adam toplayarak bir yürüyüş düzenlediler. Basit hareketlerle dolu bu yürüyüş onların rezaletlerinin bir gösterisi oldu. Bu hareketleriyle Antalya halkının daha çok nefretini kazandılar.

Türkiye Sol hareketindeki dağınıklık, bir sürü gurup grupçuğun ortalıkta kol gezmesi, anti-faşist mücadelenin parçalanmasını getiriyor.

Yalnız bu karışık durum Antalya'nın düzenli yapısında bir türlü hayat bulamamakta.

TİP, TSİP vb. gibi görüşler ve sosyal emperyalizm çığırtkanlığı yapanlar bütün çabalarına rağmen Antalya'da bir adım dahi ilerleyememekteler. KURTULUŞ ideolojisinin doğru siyasi önderliği bu oportünist, revizyonist görüşlerin tecrit olmalarını getiriyor. Sistemli bir ideolojik mücadele ve hakettikleri zamanda pratik mücadeleyle her geçen gün kayboluyor.

Bu "hazır lopçular ANT-GÖR lü devrimciler tarafından faşistlerden temizlenen Antalya'da "tatlı su" devrimciliği yapmaya çalışıyorlar. Uzun ve kararlı bir mücadeleyle faşistlerden temizlenmiş sokaklarda dergilerinden sosyal emperyalizm çığırtkanlığı yapmaya çalıştılar. Ama Antalya'lı devrimrimcilerin sert tepkisiyle karşılaşınca bir daha ortalıkta görünmediler.

TSİP'li revizyonistlere gelince sıcak odalarında gevezelik yapmakla bu işlerin yürümeyeceğini kısa bir zamanda anladılar. Mücadele içerisinde yüzlerini göremediğimiz bu devrim kaçkınları, ANT-GÖR'ün çalışmaları karşısında parti (!) olmanın "kompleksiyle" ezilip kaldılar. Hatta o güne kadar faşistlerin yanından dahi geçemedikleri ANT-GÖR'e saldırarak şöhretlerinin (!) artacağını zannettiler. Aralarındaki bir sürtüşmeyi bahane ederek dışardan topladıkları "parti militanlarıyla !?" ANT GÖR'ü basmak istediler.

Ama aldıkları cevapla bu sahte pehlivanlar tuş oldular. Ne yazık ki yaptıkları bu sorumsuz hareketi oligarşin'in TRT'si bol bol kullandı.

Bir de ANTALYA'da ufak bir örgütçük var "devrimci gençlikçilerin" yönetim de olduğu GENÇ-BİR

Yönetimi ve "kitlesi!!" aynı olan bu örgütçük de birşeyler koparmaya çalıştı.

ANT-GÖR'den atılan bir kaç kişi tarafından kurulan bu dernekçik daha sonra "devrimci gençlikçilerin" yanında yer aldı. Yönetime geçmeden önce ANT-GÖR'ü merkezi örgüt kabul ediyoruz diyen, ANT-GÖR le birleşeceğiz diye konuşanlar başından beri GENÇ-BİR'i kuran oportünistleri ANT-GÖR'ün teşhir etmesinden yararlanarak mirasa kondular. Ellerinden birşeyler gideceğinin korkusuyla daha önce konuştuklarını da yuttular.

Sonra gülünç bir öneriyle ortaya çıkarak, Antalya'da "Demokratik" bir kitle örgütünün olmadığını, tüm

Devamı sayfa 10 st: 1'de

İYÖD YÖNETİCİ KLİĞİ NE YAPMAK İSTİYOR?

Bugün Türkiye sosyalist hareketi içinde bir yığın grup, grupçuk varlığını sürdürmektedir. Sosyalist hareketin henüz sınıfsal temele oturmadığı, işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketin birbirinden ayrı gelişimi, bu grup ve grupçukların varlığının maddi temelini teşkil etmektedir. Sosyalist hareket ve işçi sınıfı hareketi arasındaki mesafe ne kadar çok olursa, o kadar da çok siyasi grup ve grupçuğun var olma şansı artmaktadır. ve kuşkusuz bu durum sosyalist hareketin sınıfsal temeline oturması ile çözümlenebilecektir.

Sosyalist hareketin bu objektif durumunu tesbit ettikten sonra kuşkusuz bu objektif gerçekliğe gözlerimizi kapayamayız. Bu tespit var olan grup ve grupçuklar arasındaki ilişkilerin nasıl olacağı, doğan sorunların nasıl çözüleceği tesbitini de beraberinde getirmelidir. Aslında cevap hemen herkesin görebileceği kadar basit ve açıktır: İdeolojik mücadele. Devrimci gruplar arasındaki sorunlar ideolojik mücadele ile çözümlenmeli, gruplar arasındaki ilişkiler ideolojik mücadele platformunun dışına taşmamalıdır. Ancak bu platformun dışına taşanlara "anladıkları dilden" cevap verilmesi zorunluluğu ve her zaman verileceği de şüphe götürmez. İdeolojik mücadele dışındaki yöntemler kuşkusuz karşı devrimcilerin, oligarşinin ekmeğine yağ sürer. Ne var ki, bu konuda bu yöntemlere baş vuran herkes suçlanamaz, sorumluluğun kime ait olduğu iyi saptanmalı, ona göre yargıya varılmalıdır. Çünki terminolojide ve sosyal pratikte "devrimci terör" denen bir şey vardır ve bazan da bu "devrimciyim" demesine rağmen "objektif olarak karşı devrimci" duruma düşen kişilere veya gruplara da uygulanır.

Şimdi bu genel tesbitten sonra KURTULUŞ ve DEVRİMCİ GENÇLİK grupları arasındaki ilişkiye ve "Kesintisiz Devrim 2/3'ün Eleştirisi" seminerine gelelim. Ancak daha önce DEVRİMCİ GENÇLİK'çi arkadaşların son bildirilerinde kavramış oldukları izlenimini edindiğimiz bir gerçeği bir kere daha vurgulayalım. KURTULUŞ bir siyasi grup, genel bir siyasi harekettir. DEVRİMCİ GENÇLİK gibi bir "gençlik hareketi" değildir. (Her ne kadar son bildirilerinde onlar tersini savunup kendilerinin de bir siyasi hareket olduklarını söyledilerse de) Arkadaşlar, "kişiyi nasıl bilirsin, kendisi gibi" misali KURTULUŞ'u da bir "gençlik hareketi" olarak görüponu genel olarak denetlemeye(!) kalkışmamalıdırlar, kalkışamazlar. DEVRİMCİ GENÇLİK'çiler KURTULUŞ'un gençlik içinde çalışan unsurları ile, Kurtuluş'çu gençlerle ilişki kurar, karşı karşıya gelebilirler. KURTULUŞ'un genel bir siyasi hareket olarak ne yapacağına, nasıl çalışacağına veya hareket edeceğine ne DEVRİMCİ GENÇLİK-çiler nede bir başkası karışamaz. Bu konuda KURTULUŞ ve KURTULUŞÇULAR ancak Türkiye devrimci hareketine, Türkiye halklarına karşı sorumludurlar. Bu genç ve tecrübesiz arkadaşlar takkelerini önlerine koyup düşünmelidirler. KURTULUŞÇULAR nasıl devrimci olurken onlara sormadıysalar, nasıl devrim yapmak için yola çıkarken onlara danışmadıysalar, bundan sonra da "sırtlarında devrimci hareketin sorumluluğunu taşıyarak" onlara sormadan ve danışmadan devrim hareketine yararlı gördükleri çalışmaları ve hareketleri sürdüreceklerdir.

Evet, devam edelim, KURTULUŞ'un geçlik içinde çalışan unsurları İYÖD yönetimine haftalarca önceden 13 Mart'ta Kadırga yurdunda seminer yapacaklarını bildirmişlerdir. Bu durumu seminer yapılacağı hafta başında bir kez daha bildirince İYÖD yöneticileri "uyanmışlar" ve "sizin İYÖD içinde mi, dışında mıolduğunuz belli değil, önce onu oturup tartışalım, semineri ondan sonra yaparsınız" demişlerdir. Bunun üzerine oturup konuşulduğunda karşılıklı bazı hatalar ortaya konmuş, eleştiri-özeleştiri mekanizması işletilmeye çalışılmıştır. Bunların daha geniş yığınlara açıklanması ve onların önünde tekrarlanması önerisini KURTULUŞ'çu arkadaşlar olumlu bulmuşlardır. Bunun üzerine 13 Mart'ta Kadırga yurdunda yapılması gereken seminer, İYÖD toplantısı nedeniyle bir hafta ertelenmiştir. Ancak 13 Mart toplantısında İYÖD yöneticileri "tatmin" olmadıklarını açıklamışlar ve bizim İYÖD içinde mi dışında mı olduğumuz konusunda "karar" vereceklerini bildirmişlerdir.

Birincisi biz hiç kimseyi "tatmin" etmek niyetinde ve zorunlulugunda değiliz. Devrimciler hataları varsa bunu ortaya koyarlar ve özeleştirisini yaparlar. 13 Mart toplantısında da bunu yaptık. Yoksa şu ya da bu beyi tatmin etmek değildi amacımız.

İkincisi bizim (Kurtuluşçu gençlerin) İYÖD içinde mi veya dışında mı olacağına karar verme yetkisi İYÖD yöneticilerine ait değildir. Bu konu program ve ilkeler meselesidir. Program ve ilkelerde anlaşabildiğimiz sürece bir arada bulunabiliriz. Bu arada, bir arada bulunabilmenin yegane şartı olarak "demokratik merkeziyetçilik" ilkesi de getirilemez. Biz İYÖD'ü İstanbul yüksek öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütü olarak gördüğümüzü ve emperyalizme, faşizme ve şövenizme karşı (son ilkeyi DEVRİMCİ GENÇLİK'çiler red etmelerine rağmen) gençliğin aktif mücadelesini yönlendirmeye çalıştığı sürece İYÖD'ün içinde olduğumuzu ve olacağımızı açıkladık. Ve bir kez daha açıklıyoruz. Bu konuda her hangi bir "yetkili merci", "karar merci" olamaz. Program ve ilkelerde anlaşamazsak, o zaman ayrılma söz konusu olur ve ona da biz karar veririz.

Devam edelim. İYÖD yönetici kliği bütün hazırlıkları biten seminerden bir gün önce "tatminsizliklerini ve seminere izin vermediklerini" açıklayan bir bildiri yayınladı. Ve böylece "takke düştü, kel göründü". Bütün mesele politik ve ideolojik acizliklerini ortaya koyacak ve tabandaki iyi niyetli arkadaşların doğru ideolojiyi görmelerine yardım edecek olan seminerin engellenmesiydi. Seminer için daha önce kararlaştırılan tarih olan 13 Mart'ta (KURTULUŞ'çu arkadaşların iyi niyetlerinden yararlanarak ve istismar ederek) toplantı yapılmasını sağlıyorlar, bu kez de 20 Mart'ta "izin vermediklerini" açıklıyorlardı. Evet oportünizm bukalemun gibi kılıktan kılığa giriyor, ideolojik mücadeleden kaçıyor ve bir türlü devrimci teorinin karşısına çıkmaya cesaret edemiyordu.

Seminere "izin vermediklerinin" gerekçeleri ise gerçekten gülünçtü. Bildirinin tümüyle eleştirisine burada girmeyeceğiz. Çünkü bu iş için sayfalar yetmez. Ancak iler tutar yanı olmayan bu bildirideki "gerekçelere" bakmak şimdilik yeterli olacaktır. İlk olarak getirilen, "geçmiş hareketin değerlendirilmesinin demokratik kitle örgütleri platformunda yapılamayacağıdır." Birincisi bu sözler demokratik kitle örgütlerini siyaset dışı tutmak isteyen bir anlayışın ifadesidir ki bu TSİP, TİP, TKP gibi revizyonistlerin tavrıdır. Ve bu konuda DEVRİMCİ GENÇLİK'çi arkadaşlar bu tavrı eleştiren yazı yazmışlar, broşürler basmışlardır. İkincisi aynı bildiri içinde demokratik kitle örgütlerinin "yarı legal", hatta "illegal" yönlerinden, fonksiyonlarından, partileşme sürecinde demokratik kitle örgütlerinin önemli görevlerinden sözetmek ne anlam ifade eder? Sen bir taraftan kalkar demokratik kitle örgütlerinin "yarı-legal" hatta "illegal" fonksiyonlarından, partileşme sürecinde önemli rol oynayacaklarından söz eder, öbür taraftan da "demokratik kitle örgütlerinin siyasi platforma sürüklenmesinden" şikayet eder ve onların siyaset dışı kalması gerektiğini ileri sürerek "geçmişin değerlendirilmesi bu platforma yapılamaz" dersen, ve üstelik bütün bunları bir, iki paragrafta söyleme "maharetini"(!) gösterirsen adama sorarlar, "bu ne perhiz bu ne lahana turşusu?" Ve ekler-

Devamı sayfa 10 st: 1'de

OLİGARŞİ ÜZERİNE

OLİGARŞİ ME

DOĞRU BİR F

İLERİ'nin 3. sayısında yayınlanan "Oligarşi Üzerine" başlıklı yazımızda, "oligarşi" kavramının Türkiye solunda tartışılan önemli kavramlardan biri olduğunu belirtmiştik ve eklemiştik; oligarşi meselesini kavrayabilmek için devlet ve demokrasi meselelerini iyice kavramak gerekir. Ve aynı yazımızın sonunda; "İLERİ'nin gelecek sayısında oligarşi kavramını yanlış ve eksik bir içerikle kullanan Devrimci Gençlik Dergisi'nin görüşlerini eleştireceğiz" demiştik. Zeki Erginbay arkadaşımızın ölümü nedeni ile geçen sayımızda sözümüzü tutamadık. Ancak şimdi yerine getirebiliyoruz.

Aslında oligarşi konusunda arkadaşları eleştirmemiz oldukça zor! Zira 17 sayısı çıkan Devrimci Gençlik Dergisinde oligarşi konusunda çeşit, çeşit, birbirinden farklı tanımlar var. Bir tanım diğeri ile çelişmekte, üçüncü bir tanım ise diğer ikisi ile birden çelişmekte. Ama bütün bunlara rağmen gözlenebilen bir gerçek var ki Devrimci Gençlik tanımlarını çok zaman KURTULUŞ ve İLERİ'nin tanımlarının "tersi", "zıddı" olarak "geliştirmiş" veya değiştirmiş. Böyleliklede zaman zaman doğru yada doğruya yakın tanımlarını değiştirerek yanlışlara ulaşmış. Umarız bu kısa eleştirimiz aypı sonuçlara ulaşmaz, aksine arkadaşların yanlış görüşlerini doğruya çevirmelerini sağlar.

OLİGARŞİNİN SINIFSAL İÇERİĞİ

Bir azınlığı ifade eden oligarşinin içeriği bakımından Devrimci Gençlik Dergilerinde 5 değişik tanım var.(x) Bunlardan birincisi, 4.sayıda yayınlanmış. Şöyle:

"Hakim sınıfların iktidarı: işbirlikçi tekelci burjuvazi ile diğer -tekel dışı- burjuva kesimleri ve kapitalizm öncesi unsurlar arasındaki gerici bir ittifaka dayanıyor. Bu çelişmeli ittifak ülkemizi tam bir azınlık diktatörlüğü -oligarşik diktatörlük- ile yönetiyor." (D.G.dergisi ,Sy. 4, Başyazı)

Bu tanım kesinlikle yanlıştır. Bırakalım oligarşinin doğru içeriğinin saptanmasını, bu tanım kendi kendisini inkar etmektedir. Oligarşi hem "azınlık diktatörlüğü" hem de tekelci, tekel-dışı burjuvaziyi yani burjuvazinin bütününü içermekte. Bununlada kalmıyor, hiç bir ayırım yapmadan kapitalizm öncesi bütün unsurları da içermekte. Kasıtları böyle olmayabilir ama kapitalizm öncesi unsurlar arasında toprak ağalarının yanı sıra yarı-feodal (serf) özellikli köylülerde vardır. Bizim eleştirimiz elbetteki "serf"ler üzerine değil. (Bu sadece bir dikkatsizlik sorunudur.) Asıl önemli olan yan: tüm burjuvazinin oligarşi içinde yer almasıdır.

Devrimci Gençlik'te çıkan ikinci oligarşi tanımı doğru bir görüşü vurguluyor: "Oligarşinin varlık olarak temel belirleyicisi tekelci sermayedir." (Sy: 5,)

Üçüncü oligarşi tanımı birinciye göre biraz daha daralmış: "(...) tekelci sermaye yabancı ve yerli tekellerle işbirliğinde bulunan tefeci bezirgan sermaye ve feodal kalıntılarla yönetimi paylaşmaktadır." (D.G.Dergisi Sy: 6)

Görüldüğü gibi iki sayılık süre içinde oligarşinin içeriği değişmiş ve tekel-dışı burjuvazi oligarşinin dışına çıkarılmıştır. Bu olumlu bir gelişmedir Tekelci bir yapıdan bahsederek artık kapitalist sınıf içindeki eski ayırımların yerine (sanayiciler, tüccarlar, tarım kapitalistleri, bankacılar gibi)yeni bir ayırım getirmektedir. Büyük burjuvazi tekelci burjuvazi ve orta burjuvazi: yani tekel dışı burjuvazinin "hakim sınıf" olma özelliği ortadan kalkmaktadır. Arkadaşların bu tanımları bu açıdan olumlu bir gelişme olmasına rağmen bu defa da kapitalizm öncesi unsurlardan "tefeci-bezirgan sermaye" "hakim sınıf" olmakta. Oysa, nasıl ki, tekel-dışı burjuvazi: yani küçük sanayici, tüccar vs, artık "hakim sınıf" olma özelliğini, yeteneğini kaybetmişse aynı şekilde bunların "ilkel" biçimi olan tefeci bezirganlarda bu özelliklerini, yeteneklerini kaybetmişlerdir.

Eksikliklerine ve yanlışlarına rağmen genede 2 sayı öncesine göre daha doğru olan bu tanım ne yazık ki aynı sayıda 4-5 satır aşağıda gene değişmekte.

"Bu ülkelerdeki (geri bıraktırılmış ülkelerdeki-bizim notumuz- İLERİ) egemen ittifak emperyalizm ve onunla bütünleşmiş tekelci burjuvazi ve bunlarla işbirlikçi ticaret sermayesi (abç), tefeci tüccarlar, büyük toprak sahiplerinin üst kesiminden oluşmaktadır." (D.G. Dergisi, Sy: 6)

İşte yazımızın en başında durumu belirterek Devrimci Gençlik'i oligarşi konusunda eleştirmek oldukça zor demiştik. Durmadan yeni, yeni tanımlar. Birini eleştirirken diğeri çıkıyor.

Yurkarıdaki tanımda karşımıza gene bir orta-burjuva katman olan ticaret burjuvazisi çıkıyor. Daha önce belirtmiştik; tekelciliğin egemen olduğu bir yapıda artık orta-burjuvazinin, yani ticaret sermayesinin yada sanayi sermayesinin (bunların başlarına "küçük " sıfatını eklemek gerekir.) ekonomik ve siyasi etkinliklerinden bahsedilemez. Tekelciliğin egemen olduğu bir ülkede, tekel-dışı ticaret ve sanayi sermayeleri "küçük" sermayelerdir. Tekeller ticaretten, sanaiye kadar egemendir ve geri bıraktırılmış ülkelerde işbirlikçi tekeller ;sanayiye özellikle ticarete egemendirler. Bu nedenle de gerek ticaret sermayesinin, gerekse "tefeci tüccarların" ne ekonomik ne de siyasi bir etkenlikleri yoktur, dolayısıyla oligarşi içinde de yerleri yoktur. Bütün bunların yanı sıra Devrimci Gençlik'in bu son tanımda bir olumlu yeni yan var: oligarşi içinde toprak ağalarının bütünü değil "üst kesimi" en irileri yer almaktadır. Gerçektende ülkemizde yarı-feodal toprak ağalarının hepsi değil, en irileri, en kodamanları oligarşi içinde yer almaktadırlar.

Ne yazık ki, arkadaşların oligarşinin içeriği üzerine tanımları bitmedi: Bu son tanımları da diğerlerin in hepsinden daha farklı:

"Tekelci burjuvazi, siyasi iktidarı zoraki müttefikleri ile paylaşıyor, toprak ağalarının ve tefeci bezirganlarının en irilerini kendi mihveri etrafında iktidara ortak ediyor." (D.G. Dergisi, Sy: 16)

Böylece Devrimci Gençlik'ler içinde rastlayabildiğimiz doğruya "en yakın" tanıma ulaşıyoruz. Ama gene toplumda ekonomik-siyasi etkinlikleri almayan tefeci-bezirganlar hak etmedikleri bir yere oturtuluyorlar.

Evet, 17 sayılık Devrimci Gençlik'ler içinde oligarşi tanımları olumlu olumsuz yanlarıyla böyle bir gelişme, değişme izlemiş. Fakathepside yanlış. Ve bu konuda ki çelişkiler bu kadarlada kalmıyor.

Arkadaşlar 4. sayılarında (yukarıda aktardığımız tanımlarında) tekel-dışı burjuvaziyi (orta-burjuvaziyi) oligarşi içine alırken bir sayı sonra tekelci burjuvazinin orta ve küçük burjuvaziyi faşizm ile tehdit ettiği anlatılıyor. Böylelikle de bir orta-burjuva katmanı olan ticaret burjuvazisi diğerleriyle birlikte küçük-burjuvazinin yanına yuvarlanıyor. Ve 12. sayılarında "Burjuvazi (burada Türkiye'den bahsedileyor) iktidarını sürdürebilmesi için faşizme dayanıyor, burjuva demokrasisi metodlarını değil, faşist yönetim metodlarını uyguluyor." denerek bir kere daha burjuvazinin bütünü (tekelciler ve tekel-dışı burjuvazi) oligarşinin içine yerleştiriliyor.

Bu geniş (içine giren sınıflar, zümreler açısından) oligarşi tanımı sonucundan da o meşhur mantık yürütmeleri geliyor, KURTULUŞ'un "oligarşik dikta demokrasinin sınırlarının, emperyalizm yerli tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının en irilerine kadar daraldığı bir devlet biçimidir" tanımını aktardıktan sonra bunu Fransa'ya uyguluyorlar: Fransa'da da demokrasinin sınırları finans oligarşiya kadar daralmıştır. Ve sonuç çıkarıyorlar: "Demokrasinin sınırları Türkiye'de Fransa'dan daha genişmiş !"

Bu mantık yürütmenin devlet ve demokrasi ile ilgili kısımlarına ileride değineceğiz. Burada hemen şunu belirtelim ki arkadaşların ülkemiz için getirdikleri oligarşi tanımları gerçekten bazan öyle geniş ki, kendi mantıkları ile baktığımızda demokrasinin dışında hemen, hemen kimse kalmıyor.

Bütün bunlardan sonra diyebiliriz ki arkadaşların bu çeşitli tanımlarının ve daha önemlisi zaman, zaman çok yaklaşmalarına rağmen bir tanım yapmamalarının asıl nedeni ekonomi-politik konusundaki eksik bilgilenmeleridir. Bu kanımızı güçlendiren bir, iki örnek daha verelim. Özellikle 5. sayıları "zengin" örneklerle dolu:

Ülkemizde tekelci sermaye, finans kapital, finans oligarşi tanımlarının yanlış kullanımları aktarıldıktan sonra şöyle deniyor:

"Biz tekelci sermaye sözcüğünü Lenin'in finans kapital tanımı yerine ve anlamında kullanacağız. Ayrıca finans kapital, mali sermaye, terimlerinin eş anlamlı (abç) terimler olduğunu, farklı anlamda kullanıldığını belirtmek istiyoruz." (D.G Dergisi, Sy: 5, Sy: 7)

Böyle bir şey olamaz. Tekelci sermaye sözcüğünü Lenin'in finans kapital, finans oligarşi terimleri yerine kullanırsak peki gene Lenin'in tekelci sermaye terimi yerine ne kullanacağız? "Emperyalizm" kitabının gelişi güzel okunması halinde dahi tekelci sermaye, finans kapital ve finans oligarşi terimlerinin farklı içerikli terimler olduğunu görürüz ve hiç kimsenin marksist literatürü canın istediği gibi değiştirme hakkı yoktur. Kaldı ki arkadaşların bu açıklamalarından sonra, Devrimci Gençlik dergilerinde nerede "tekelci sermaye" tanımı görsek eşittir finans kapital, finans oligarşi deseydik işin içinden çıkılamazdı. Arkadaşlar ülkemizdeki oligarşinin belirleyicisi olarak tekelci sermayeyi gösterirken her halde finans kapital veya finans oligarşiyi kastetmiyorlardı. Eğer yanılıyorsak bizi uyarmalıdırlar. O vakit te, yukarda söylediğimiz eleştirilerimizi geri alırız. O vakit bütün tanımları en ufak olumlu bir yan dahi taşımadan saçma sapan tanımlamalar olur. eğer arkadaşların "tekelci sermaye eşittir finans oligarşi" tanımlarını kabul eder ve bunu Fransa ile Türkiye oligarşilerini karşılaştırmaları konusunda uygularsak şu sonuç çıkar: Fransa'da sınırları finans oligarşiye kadar daralmış demokrasi, Türkiye' de ise sınırları tekelci burjuvaziye (küçük tüccarlara sanayicilere, ulaştırmacılara, çiftçilere) ve kapitalizm öncesi unsurlara (toprak ağaları, tefeci-bezirganlar ve yarı-serfler) kadar daralmış demokrasi. Elbette Türkiye'de demokrasinin sınırları "çok daha geniş olur. Ama sanırız Türkiye finans-oligarşisi, herhalde arkadaşların da kabul edecekleri bir şey değildir.

Arkadaşların bir başka yanlışları ise şu:

"Yani tekelci sermaye tarihi gelişimi için de diğer sınıflarla bağını koparmış, onları iktidardan uzaklaştırmış, alt yapıda ve üst yapıda burjuva ilişkilerin hakim ve egemen olmasını sağlamıştır. (D.G. Dergisi, Shf 3)

Bizim bildiğimiz kadarıyla tekelci burjuvazinin tarihi gelişimi içinde bağını kopardığı sınıflar (zümreler) tekel-dışı burjuvazidir, bu bir, İkincisi, alt yapıda ve üst yapıda burjuva ilişkilerin hakim ve egemen (ikincisi de aynı şeydir) olması tekelci burjuvazinin diğer sınıflarla bağını koparmasından (arkadaşların anlattıkları tarihi süreç

SELESİ KAVRANMADAN
OLİTİKA İZLENEMEZ.

gelişmiş ülkeler içindir.) çok daha önce gerçekleşmiştir. Tekeller alt-yapıda ve üst-yapıda tekel egemenliğini kurmuşlardır.

Ve son olarak 16. sayılarında; "Tekelci kapitalizmin genel olarak üretici güçlerin gelişmesine engel teşkil etmesinin yanı sıra..." diyerek bir başka hata daha işlemektedirler. Bu anlayışlarının temeli emperyalizmin gerici olduğu anlayışından kaynaklanmaktadır. Gerçekten de emperyalizm gericidir ama üretici güçlerin gelişmesine engel değildir. Gericiliğinin kaynağı buradan gelmez. Emperyalizm, tekeller, üretici güçlerin serbest gelişimini engellerler. Üretici güçlerin gelişimini kendi tekeli altında toplar.

OLİGARŞİ BİR DEVLET BİÇİMİDİR

Bu konuda da Devrimci Gençlik'te çeşitli tanımlar var. Hemen hepsi aynı şeyi ispatlamaya çalışıyor: Ülkemizde sürekli faşizm vardır. Ama arkadaşlar, bu tezlerini ispatlamak için hemen her tanımlarında marksizm-Lenenizme ağır darbeler indirmekteler.

Oligarşinin sınıfsal içeriği konusunda temelleri ekonomik-pratiğe dayanan hatalar yapıyorlar demiştir. "sürekli faşizm" konusundaki tezlerini açıklarken de devlet konusundaki yanlış görüşleri bu konudaki eksiklikleri, daha başka hatalar yapmalarına neden oluyor.

Devlet konusuna doğru bir yaklaşım için her şeyden önce tarihi materyalizmi kavramak gerekiyor. Topluplumların üretim tarzlarına uygun devlet tipleri olduğunu kavrayabilmek için bu kesinlikle gerekli. Daha sonra da çeşitli devlet tiplerinin, devlet biçimleri olduğunu bilmek gerekir. Bu en temel bilgileri kavradığımızda artık demokrasi oligarşi, faşizm gibi sorunlara, marksizm-Leninizminbu "karmaşık" sorunlarına eğilebiliriz.

Biz burada, yukarda saydığımız konuları anlatacak değiliz. Bu sorunlar ayrıntılı bir biçimde aylardır KURTULUŞ'ta anlatılıyor, İLERİ'nin üçüncü sayısında da çok kısaca değinilmişti. Bir "ilk okuma", bilgilenme kaynağı olarak bizce KURTULUŞ'lar oldukça yararlı.

Devrimci Gençlik'çi arkadaşların oligarşi meselesindeki ilk tanımlamaları 2. sayılarında başlıyor. Bu sayıdaki "Başyazı"ları zengin dökümanlarla dolu. Biz buraya konumuzla (oligarşi ile) ilgili olanları aktaracağız.

Bu yazılarında "Ülkemizde Burjuva anlamında dahi demokrasi yoktur" ara başlığı ile birlikte arkadaşlar çok temel hatalarını da başlatıyorlar. O "dahi" eki çok yanlış. Ülkemizde burjuva anlamda demokrasi yoktur deseler yoktur. Ama o "dahi" eki başka sonuçlar çıkarıyor. Bujuva anlamda olmayan bir başka demokrasi olabilir mi? Elbette olabilir. Köleci demokrasi yada halk demokrasisi. Ama sanırız Devrimci Gençlik ve ülkemizin köleci bir toplum olduğunu iddia ediyor, ne de ülkemizde bir halk devrimi olduğunu. (Yanlış bir yolda olsalar dahi, onlar da demokratik halk devrimi için mücadele ediyorlar.) Öyleyse bu "dahi" eki ne anlama geliyor?

Devam edelim: bu başlıktan sonra ki ikinci paragraf daha kötü. Aylardır arkadaşlar aşağıya aktaracağımız bu paragrafı düzeltmeye, açıklamaya çalışıyorlar ama göreceğimiz gibi bir türlü düzeltmediler. Çünkü ısrarla özeleştiriden kaçıyorlar. Oysa bir yanlışı düzeltmek için bu kadar çok yeni yanlış yapmalarına gerek yoktu. Paragraf aynen şöyle:

> "Burjuva demokrasisi, burjuva diktatörlüğünün bir biçimidir. Burjuvazinin baskı ve teröre dayanmayan, esas olarak barışçıl yollarla sürdürdüğü yönetimidir. Faşizm ise burjuvazinin terörcü diktatörlüğüdür." (D.G Dergisi, Sy.2, Başyazı)

Bu paragrafta iki temel yanlışları var. Birincisi, burjuva demokrasisi baskı ve teröre dayanmayan bir yönetim değildir, baskı ve teröre dayanan bir diktatörlüktür. İkincisi, faşizm sadece terörcü diktatörlük değildir, açık terörcü diktatörlüktür.

Bütün devletler, istinasız olarak (sosyalist devlette dahil olmak üzere) baskı ve teröre dayanır. Devlet denen makinanın temel görevidir bu. Bir sınıfın, diğer sınıflar üzerindeki baskı ve terörünü sistemli hale getirmek devletin bütün tiplerinin, bütün biçimlerinin temel görevidir.

Bu paragraflarını KURTULUŞ'u ağır bir şekilde eleştirmesi üzerine Devrimci Gençlik'çi arkadaşlar çeşitli yazılarında bu paragrafı açmaya, açıklamaya çalıştılar.

14. sayılarında KURTULUŞ'u ağır ve yanlış bir biçimde eleştirdikleri "Bazı teorik konular ve KSD'nin SEFALETİ" başlıklı yazılarında (xx), bu yazının asıl konusu olmamasına rağmen, uzun uzun bütün devletlerin esas olarak zora dayandığını anlattıktan sonra "işte bu anlamda (devlette kurumlaşmış olan) zor burjuva demokrasilerinde dolaylı olarak vardır" şeklinde bir açıklama getirdiler. Arkadaşlara göre, faşizm ise zoru dolaysız olarak uygular. Bunlara diyeceğimiz yok. Elbette çeşitli devlet biçimleri zor'u çeşitli biçimlerde uygularlar.

Ne var ki bu açıklama Devrimci Gençliğin 2. sayısında yukarıya aktardığımız paragrafta sadece bir kelimeyi açıklar: "Burjuva demokrasisi... burjuvazinin... esas olarak barışçıl yollarla sürdürdüğü yönetimdir" kısmından "barışçıl" kelimesini. Ama asıl sorun "barışçıl", savaşçıl olmakta değil. "Burjuva demokrasisinin... baskı ve teröre dayanmaması." işte yanlış olan bu. Bu tanım burjuva demokrasisini ifade etmez. O da, diğer bütün devlet biçimleri gibi baskı ve teröre dayanır.

16. sayılarındaki bu açıklama da yetmeyince Devrimci Gençlik'çiler cevap vermeye bile tenezzül etmedikleri KURTULUŞ'u eleştirmek için çıkardıkları 32 sayfalık "Faşizm üzerine birkaç söz" başlıklı broşürde yeni açıklamalar getirdiler.

Özet olarak, meşhur paragraflarında öze ilişkin bir şeyi değil, biçime ilişkin bir şeyi açıkladıklarını anlattılar. Bu açıklamayı yaparken de biraz saygısızlık edip KURTULUŞ'a söylemediklerini söylediler. Tartışma adabının bir kere daha dışına çıktılar. (xxx) Arkadaşların paragrafını eleştirirken KURTULUŞ, faşizmin teröre dayandığını söylüyormuş. Evet. Faşizm sadece teröre dayanmaz açık teröre dayanır.

Bu öz ve biçim savunması kesinlikle gene "baskı ve teröre dayanmayan burjuva demokrasisini" açıklamadı. Onların deyimleriyle, gerek burjuva demokrasisi gerek oligarşik dikta, gerekse faşizm öz olarak baskı ve teröre dayanır. Ama faşizm açık teröre dayanır. Oligarşik diktalarda ise açık terör ve örtülü (gizli ya da dolaylı vs. de denebilir) bir aradadır. Burjuva demokrasisinde ise, terör, "biçimsel eşitlik", "biçimsel özgürlük" kılıfı altında uygulanabilir. Arkadaşlar bunu "barışçıl terörü kaldıran bir kelimedir.) kabul edelim. Kabul edelim ama "baskı ve teröre dayanmayan kısmını ne yapacağız?

Aynı broşürlerinde bir başka savunmaları daha var ama bu defa da daha önce söylemediklerini kendilerine söyletiyorlar: "...Burjuva demokrasisinin esas özelliği açıkça (abç) zor ve baskıya dayanmayan, baskı ve zoru gizleyen..." şeklinde. Buradaki "açıkça" kelimesi eklendiğinde mesele hal oluyor. Ama 2. sayılarında değil ondan tam bir sene sonra, bir yığın eleştiriden de sonra... Gene de iyi.

Ne yazık ki materyalizmin eksik kavranılması gene yeni yanlışlar yaratıyor. Devrimci Gençlik "barışçıl" kelimesi ile ortaya çıkan durumunu kurtarmak gayreti içinde "Faşizm altında da belirli bir yasallık ve barışçıllık görünümü sağlanmaya çalışır" diyor. Oysa, faşizmin yasalara dayanması özel bir durum ya da "faşizmin demogojisi açısından gerekli" olduğu için yapılan bir durum değildir. Marksist-Lenininstlere göre kanunlar devletin kabul ettiği yürütme ve davranış kurallarıdır. Her devlet zor'u uygularken ("açık yada "barışçıl") kendi koyduğu yasalara dayanır. Uygulanan zor yasaldır. Ama arkadaşlarında kabul ettikleri egemen sınıf hemen her devlet biçiminde yasaların dışında zor'u uygular.

Devrimci Gençlik'ten yaptığımız bu alıntının asıl önemli yanı arkadaşların "yasallık ve barışçıllık" terimleridir. Demek ki, burjuva demokrasisinin "barışçıl"lığı zorun "yasal" olarak uygulanmasındaymış. Bu yanlış bir görüştür. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bütün devlet biçimleri (tipleri) zoru esas olarak uygularlar. Zor'un yasal olmayan biçimlerde uygulanması istisnaidir.

İlk bakışta konumuzdan (oligarşi konusundan ayrıldık gibi görünsede, Devrimci gençlik'in oligarşi konusundaki eleştirisi için bütün devlet biçimlerinin baskı ve zora dayandığını, hepsinin terörcü olduğunu ve bütün devlet biçimlerinin baskı ve zoru arkadaşların sandığının tersine yasal olarak da uyguladıklarını tam bir açıklığa kavuşturmalıyız.

Gene aynı broşürden aktaracağımız şu paragraf ise en azından Lenin'e biraz saygısız davranıldığını gösteriyor:

Evet Lenin'de Devlet ve İhtilalde "dizelerini döve, döve" ("gözlerinden yaşlar akıtmak" biraz mübalağalı olur.) burjuva demokrasisinin esas olarak baskı ve zora dayandığını anlatıyor bizim tartışmaya, Lenin'i savunmaya tahamülümüz var.

Oligarşi meselesinde ve bu mesele etrafında devlet, demokrasi, faşizm "sürekli faşizm" meselelerinde Devrimci Gençlik'in eleştirisine devam edeceğiz.

(x) "KSD" diyor Devrimci Gençlik; "birbirine uysun uymasın her türlü malzemenin bulunduğu bir tuhafiye dükkânına benzemektedir." Yanılıyorlar KURTULUŞ'ta birbiriyle çelişen tanımlar yada birbirinden farklı tahliller, görüşler yok. Belki arkadaşlara göre "yanlış" tanımlar, tahliller, görüşler var ama birbiriyle çelişmiyorlar. Ama Devrimci Gençlik'te aşağıda ilk örneğini göreceğimiz gibi yan yana, birbirleriyle çelişkili yığınla görüş, tanım var. Ne demeli? Eğer KURTULUŞ "tuhafiyeci dükkânı" ise Devrimci Gençlik'te "Süper market."

(xx) İleri'de gene bu yazıya döneceğiz. Çünkü Devrimci Gençlikçi arkadaşlar bu yazılarında affedilmez, ağır hatalar yaptılar.

(xxx) Arkadaşlar tartışma adabı olarak sadece kullanılan kelimeleri anlıyorlar. Oysa kullanılan kelimeler önemli değildir. Esas olan, karşındakinin kendi görüşlerini eleştirmektir. Örneğin İLERİ' de çıkan Homer, Heredot eleştirisi arkadaşları çok kızdırdı. Gerçekten o konuda eleştirimiz alaycıydı. Ama kimseye söylemediği sözü söyletmedik. DGDF genel sekreteri "burjuva tarihçisi Heredot" demişti. Bu çok yeni sosyalist olmuş bir arkadaş için dahi önemli bir hatadır. Ama söyleyen DGDF genel sekreteri olunca alay edilecek bir hatadır. Tek kurtuluş yolu özeleştiridir. Ama Devrimci Gençlik çok sık yorumlar yaparak bize söyletmediklerimizi söyletiyor. İşte bu, tartışma adabının dışına çıkmaktadır. Devrimciler böyle tartışmazlar.

KÜRDİSTAN'DA NELER OLUYOR

Irak'da ırkçı-şöven Baas iktidarına karşı girişilen mücadele, son yıllarda daha ileri boyutlara ulaşmıştır. Özellikle 1974'de Güney Kürdistandaki hareketin geçici yenilgisinden sonra, silahlarını teslim etmeyip dağlarda mücadele sürdürmeyi ve çarpışarak ölmeyi tercih eden Peşmerge gruplarının yeni koşullara uygun mücadele yöntemleri geliştirmeleri ve Arap işçi sınıfı hareketindeki devrimci gruplarla ilkeler temelinde ittifakların gündeme gelmesi, bunu yer yer Irak'ın değişik şehir ve kasabalarında, daha çok da Kürdistan'da güçlü kitle eylemlerine dönüşmesi;eli kanlı Baas iktidarlarına korkulu anlar yaşatmaktadır. Arap halkının ve Kürt halkının kurtuluşçu güçlerinin geçmişten alınan derslerin ışığında, Baas gericiliğine, sömürgeciliğe karşı sürdürdükleri mücadele, Baasçı faaliyetlerin gerçek yüzünü bir kere daha gözler önüne sermektedir. Kitle eylemlerine karşı ordularını seferber eden Baasçı sömürgeciler, son günlerde Kürt ve Arap yurtseverlerinden 255 kişiyi katletmişlerdir.

Bir süre önce Türkiye'ye resmi bir ziyaret için gelen Kürt katliamlarının baş sorumlularından Saddam Hüseyin, oligarşiden, Güney Kürdistandaki mücadelenin bastırılması ve Türkiye-Irak sınırında gerekli güvenlik önlemlerinin alınması için yardım talebinde bulunmuştur. Basının olayı çarpıtmasına ve ziyaret nedenini değişik olarak lanse etmesine, ilerici geçinen bazı yayın organlarınında konuyu aynı biçimde istismar etmesine rağmen, ziyaretin gerçek nedeni, Kürt sorunu ve Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin bastırılması için alınacak önlemleri birlikte kararlaştırmak olmuştur.

Güç bir dönemden geçtiğimiz bu günlerde, Enternasyonal olmanın ölçütlerinden biri, hatta ülkemiz koşullarında en önemli ölçütlerinden biri Kürt ulusal sorunu karşısında ki tavırdır.

Tüm yurtseverleri, devrimcileri, Irak'ta öldürülen 255 Kürt ve Arap yurtseverine, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Kürdistandan çıkın,
Sömürgeciliğe son.
Yaşasın Güney Kürdistandaki kurtuluş mücadelesi,

Yaşasın Kürt-Arap-Fars ve Türk halklarının özgürlüğü, kardeşliği ve eşitliği.

SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELENİN SİMGESİ: NEVROZ

Nevroz, Kürt ulusunun tarihinde zulme, baskıya, boyunduruğa karşı özgürlük, bağımsızlık mücadelesini simgeleyen bir içerik taşır.

Ezilen bir halkınözgürlüğe susamışlığını yansıtır. Nevroz;(21 Mart) Birleşmiş Milletler tarafından da "ırk ayırımı ile mücadele günü" olarak ilan edilmiştir. Bir insanlık suçu olan ırk ayırımı ve ırklar arasındaki sömürü emperyalizmden ayrı düşünülemez. Bugün emperyalizmin denetimi ve desteği altındaki ırkçı azınlık yönetimlerine karşı halkların bağımsızlık mücadeleleri daha keskinleşmektedir.

Sömürge ülkelerde sömürge ulus üzerinde ekonomik, sosyal ve siyasal baskı vardır. Bu baskı sömürge ulusun ulusal değerlerinde ve ulusal bayramlarında da yansır. Sömürgeciler, sömürgeleştirdikleri ulusun tümden yozlaşmasını ve kendisine yabancılaşmasını isterler. Bunun için bayramlarını resmen engellerler. Bunun yanında ezen ulusun bayramları ezilen ulusa zorla kabul ettirilmek istenir. Fakat bu asimilasyon yöntemleri ile ulus yok edilebilinirmi? Vietnamlılar Fransız olmuşmudur? Kürtler Arap, Türk ya da Acem olmuşmudur? Hayır.

Sömürgeci boyunduruk altında iliklerine kadar sömürülen Kürt halkı, bayramlarını (NEVROZ) sömürgeciliğe karşı ve sömürgecilere rağmen kutlamaktadır. 21 Mart Nevroz bayramını Kürt halkının yanı sıra Belluc, Afgan, Acem halklarıda kutlamaktadırlar. Nevroz ezenlere karşı ezilenlerin baş kaldırmasının sembolüdür.

Nevroz zulme, baskıya ve boyunduruğa karşı mücadelenin örneğidir. Nevroz, aslında bir Kürt bayramıdır. Bugün, bütün Kürtler en iyi giysilerini giyer, kırlara gezintiye çıkarken özgürlük timsali olan NEVROZU kutlarlar. Bugün baharın başlangıcına gelir. Kötü günlerin yerini iyi günler alır.

Nevroz iyiliğin kötülüğe üstünlüğüdür.

Nevroz sömürge ulus için bağımsızlık ve kurtuluşun sembolüdür.

YENİ NEVROZ'LARI KUTLAMAK İÇİN: YAŞASIN NEVROZ

YAŞASIN TÜRK ve KÜRT HALKLARININ ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-OLİGARŞİK, ANTİ-FAŞİST ve ANTİ-SÖMÜRGECİ MÜCADELESİ

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

EMPERYALİZME-FAŞİZME ve ŞÖVENİZME KARŞI İTÜ ÖĞRENCİLERİNİN BİRLİĞİ İÇİN İLERİ

Öğrenci gençliğin devrimci mücadelesinden söz edilince ilk akla gelen öğrenim kurumlarından biride şüphesiz İTÜ'dür. 1963-64 lerden itibaren ilerici-devrimci fikirleri benimsemeye başlayan İTÜ öğrencileri özellikle 1967'lerden sonra ezici çoğunluğu ile emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesinde saf tutmuştur.

O günden bugüne halkımızın kurtuluş mücadelesine Vedat Demircioğlu, İbrahim Öztaş'lar gibi nice yiğit devrimciler armağan eden İTÜ bugün de yine ilerici-devrimci öğrencilerin kalesi ve gelenekselleşen devrimci çizgisiyle de halk düşmanı faşistlerin baş hedeflerinden biri olmaya devam etmektedir. Faşist saldırılar boyunca bugüne kadar İTÜ Özer Elması, Mehmet Ömer'i, Erdoğan Yalçıngil'i, Mustafa Levent Ersoy'u, Zeki Erginbay'ı, Salih Deniz'i şehit verdi

Burjuvazinin genel olarak tüm yüksek öğrenim gençliğini, özel olarak da İTÜ gençliğini halkımızın bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinden koparmak için anti-demokratik baskı yasaları ve yönetmelikleri uygulaması, bizzat Hitler özentisi Türkeş'in cinayet çetelerine "İTÜ yü ele geçirin" talimatı vermesi ve bunun üzerine özellikle son bir yıldır bu kan kusan katil sürülerinin hemen her gün İTÜ öğrencilerine silahlı saldırılar düzenlemesi de, açıkça göstermektedir ki, devrimci İTÜ öğrencilerinin emekçi halkımızın yanında saf tutmasından egemen sınıflar alabildiğine ürkmektedir.

Ancak faşistlerin bütün azgınca saldırılarına rağmen İTÜ öğrencilerinin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şöven mücadelesini aktif bir biçimde sürdürmektedir. Ancak, asgari planda da olsa İTÜ öğrencilerinin en geniş anti-faşist birliğinin sağlanamaması İTÜ'deki mücadelede güçleri bölmekte, mücadeleye zarar vermektedir.

İTÜ öğrencilerinin en geniş birliğini sağlamak esas olarak İTÜ-DER'in görevidir. Ancak İTÜ-DER'in bugünkü Çin şabloncusu sosyal şöven yönetimi bu birliği sağlamaktan acizdir ve sosyal şövenlerin çevresinde öğrenci gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şöven birliğinin sağlanması mümkün değildir.

İTÜ öğrencilerinin devrimci birliği için, Çin şabloncusu sosyal şövenleri İTÜ-DER yönetiminden uzaklaştıralım.

SİNOP'TA GENÇLİĞİN ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Oligarşinin uyguladığıgerici eğitim politikası ilk meyvalarını Sinop'ta da vermeye başladı. İlerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin egemen olduğu üniversitelerin, demokratik örgütlerin ve öğrenci yurtlarının faşistleştirilmesi çalışmalarının bir benzeri geçtiğimiz günlerde Sinop'ta yaşandı.

Sinop Eğitim Enstitüsünde, okul idaresi bir gün önceden "sınavı olmayanların okula gelmemesini" ilan etmesine rağmen, çoğunluğu öğrenci olmayan faşistler okula gelerek devrimci öğrencilerin sınava girmelerini engellemek istediler. Üç devrimci öğrenciyi yanlız bulup dövdükten sonra kaçmak isteyen faşistlerden 6 tanesi Sinop halkının tepki göstereceğini bilen emniyet görevlileri tarafındantutuklandılar.

Daha sonra 28 Şubat günü, oligarşinin besleme köpekleri faşistler zincir ve sopalarla liseli devrimcilere saldırdılar. Faşistler baskı ve terörle lisede giderek artan devrimci potansiyeli geriletecekleri zannediyorlar. Ancak her saldırıların da devrimcilerden gereken dersi aldılar. Bu arada 10 devrimci polis tarafından tutuklandı. Bu olayı protesto amacıyla 300'ün üzerinde devrimci öğrenci "Tek Yol Devrim", "Katil Oligarşi", "Aynur, Hüseyin, Zeki, Kurtuluş İçin İleri" sloganlarıyla bir gösteri düzenlediler.

Bu gösteriden sonra faşist baskıların devam etmesi üzerine Ticaret Lisesi öğrencileri "Demokratik Eğitim", "Polis Okuldan Çıksın, Tutuklular Salınsın" sloganlarıyla direnişe geçtiler.

Bu protesto gösterilerinin anti-faşist Sinop halkınca da desteklenmesiyle faşistler eski saldırganlıklarını kaybettiler. Devrimciler ise faşizme karşı omuz omuza şiarını hayata aktarmanın bir deneyini daha kazandılar.

OLİGARŞİ CİNAYETLERİNİ ÖRTEMEZ!

Proleter sosyalist mücadelenin önde gelen militanlarından ZEKİ ERGİNBAY arkadaşımız Beykoz savcılığınca "işkence iddiası" ile mezarından çıkarılarak ikinci kez otopsiye gönderildi. Ancak, 8 gün süreyle kaybolan, cesedi bulunduğunda gözle dahi kolayca görülebilecek yaralarla dolu olan Zeki için ikinci otopsi sonucunda gene "işkence yapılmamıştır" raporu verildi.

Böylece oligarşinin Zeki'ye verdiği önem bir kez daha ortaya çıktı. Kaçırılış biçiminden öldürülüş biçimine kadar ve cenaze töreninin yapıldığı günlerde polisin işgüzarlığı, bütün bunlar Zeki arkadaşın MİT yada Kontr-Gerilla gibi profesyonel katiller tarafından işkenceyle öldürüldüğünü göstermektedir. Ancak, oligarşinin bütün çabalarına ragmen Zeki arkadaşın kanı yerde kalmayacaktır. Katillerden bir gün mutlaka hesap sorulacaktır.

İşte, ZEKİ ERGİNBAY'ın ölümünden sonra çekilen fotoğrafı. Oligarşinin ZEKİ ERGİNBAY'a yaptırdığı işkence bu kadar açıkken otopsi sonucunda "işkence izi görülmemiştir" denmektedir

BAĞCILARDA DEVRİMCİ MÜCADELE

Bağcılar Kültür Dayanışma Derneği (BAĞ-DER)

Bölgede halkın sorunlarına ortak olup halkla bütünleşme kaynaşma içindedir. Bu arada Liseli öğrencilere açtığı matamatik kursları, halka açık saz kurslarıyla yapıcı bir çalışma dönemine girmiştir.

Bu çalışmalardan ürken faşist güçler Bağ-Der'e saldırmaktadırlar. Bağ-Der'in (Halkımıza) başlıklı bildirisinde de açıklandığı gibi Faşistler, Bağcılar Belediye A.P encümen üyesi EROL ALKAN tarafından toplanarak getirilmektedirler. Şubat ayı başlarında Bağ-Der'e ve iki kahveye saldıran faşistlerin Bağcılarda tabanı Bulunmamaktadır.

Bağcılarda A.P encümen üyesi Beşiktaş Köyiçi Cad. Gürün han. Kat 1 de oto komisyoncusu, Topkapı Gençlik Kulübü başkanı ve Faşist Ülkü Ocağına kayıtlı bulunan EROL ALKAN Topkapı ve Esenlerden topladığı Faşist silahlı zorbalarla bu saldırıyı düzenlemiştir.

Bağ-Der'in (Halkımıza) başlıklı diğer bildirisinde belirtildiği üzere Bağcılar'da (A.P)'li belediye başkanı, Belediye işçilerine karşı saldırıya geçmiş. Devrimci olan işçileri işten atmıştır. Buna karşı BAĞ-DER ve Bağcılar Halkı Dayanışma içinde mücadele etmektedir.

DEVRİMCİLER KELKİT'TE FAŞİSTLERE GEREKEN DERSİ VERDİ

Ülke çapında gelişen faşist saldırıların bir örneğide Kelkitte sergilendi. 28 Şubat günü 50 kadar Ülkü Ocaklı ve AP'li taşlarla ve sopalarla Kelkit'li devrimcilerin üzerine saldırdılar. Halkında desteğini alan 30 devrimci saldırganları püskürttü. Daha sonra devrimcilerin üzerine ateş açan zorbalar kendilerinden bir kişiyi bacağından vurdular.

Bu çatışmadan sonra halk sokaklarda uzun bir süre saldırganları kınadılar. Kelkit sokaklarında "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "Katil İktidar" sloganları atıldı. Türkiye halklarının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini zorbalıkla bastırmaya çalışan oligarşi Kelkit halkından gereken cevabı aldı. Türkiye halkının emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelesi kırlarda ve şehirlerde dalga, dalga gelişecek ve karşı-devrimci zoru, devrimci şiddetle yıkacaktır.

Ülkemizin bağımsızlığı, ve halkların kurtuluşu için tek yol Devrim!

Yaşasın anti-emperyalist, anti oligarşik demokratik halk Devrimi!

KURULUŞ YILDÖNÜMÜNDE «CENTO»YU LANETLİYORUZ

Tarih emperyalist ve sömürgeci devletlerin tahakkümlerini sağlama bağlamak için oluşturdukları pakt örnekleri ile doludur. İşte NATO, işte ANZAS. Ve işte, Kürt ulusunun temel demokratik ve ekonomik haklarını her ne bahasına olursa olsun hunharca gasp etme, Kürt halkının anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelesini bastırma ve Kürdistan üzerindeki sömürgeci tahakkümü sürdürme amacıyla kurulmuş olan CENTO...

Bu pakt ilkin, 1937'de SADABAT PAKTI adıyla Kürt ulusal direnme hareketlerini bastırmada birlikte hareket etmek için TÜRKİYE-İRAN-IRAK sömürgeci güçleri arasında kurulmuş adeta modern bir haçlı ittifakı idi. Günün koşullarına göre, isim değiştiren bu pakt, 1947'de PAKİSTAN ve İNGİLTERE nin de katılmasıyla BAĞDAT PAKTI adını aldı. Irak'ta ARAP-KÜRT ihtilallerinden büyük darbeler yiyen pakt; Bağdat'sız kalınca adını CENTO olarak değiştirip merkezini Ankara'ya taşıdı. ABD'nin gözlemciliği altında TÜRKİYE İRAN-PAKİSTAN-İNGİLTERE'den oluşan emperyalist-sömürgeci güçlerin ittifakı CENTO (1955) Orta-Doğudaki halklar hapishanesinin bekçiliğini, günümüzde daha da uyanık olarak yapmaktadır.

Bu gün sömürgeciler; Lozan emperyalist antlaşması ile Orta-Doğu'da dört parçaya bölüp, uluslararası sömürge durumuna getirdikleri Kürt halkı, Beluci ve Bengal halkları, üzerindeki askeri, ekonomik ve politik ilhakın sürdürülmesi için kurulan bu ittifakın 22. yıldönümünü kutluyorlar.

CENTO; Kürt, Beluci ve Bengal halkları kadar, diğer halkların da düşmanıdır.

CENTO; uluslararası, işçi sınıfı hareketinin ve sosyalist dünyanın da düşmanıdır.

Emperyalistlerin ve sömürgecilerin, Orta-Doğu'daki militarist gücü CENTO; tüm halklar ve ülke proletaryaları tarafından lanetlenmelidir.

Emperyalist sömürgeci sistemin askeri ve siyasi ittifaklarından biri ve Orta-Doğu halklarının düşmanı CENTO'yu kuruluş yıldönümünde lanetliyoruz..!

-KAHROLSUN NATO-CENTO-SEATO-ANZAS: EMPERYALİST SÖMÜRGECİ İTTİFAKLARI!
-KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK! KAHROLSUN MİLİTARİZM!
-BIMRE KOLEDARİ BIJİ RIZGARİ!
-YAŞASIN KÜRT HALKININ ANTİ-SÖMÜRGECİ ULUSAL DEMOKRATİK MÜCADELESİ!

SORGUN HALKEVİNE GERİCİ GÜÇLERİN SALDIRISI

Türkiye genelinde olduğu gibi Sorgun'da da gerici güçler ve onların uşakları ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere ve demokratik kitle örgütlerine saldırılarını yoğunlaştırdılar.

Gerici güçler ve onların uşakları 2 Şubat akşamı Halkevimizin kapısını kırarak tüm evrakları çaldılar, masa ve sandalyeleri dağıtıp afişleri yırttılar.

Gerici çevrelerin bu oyunu oynamalarındaki amaç Halkevimizi kapattırmaktı. Bundan önce üyelerimize yapılan baskılar onları yıldırmamış tersine; FAŞİZME EMPERYALİZME ve ŞÖVENİZME karşı daha aktif mücadele etmelerini sağlamıştır.

Baskı ve terör bizim halkımızın yanında mücadelemizi engelleyemeyecekler.

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Sorgun Halkevi
Yönetim Kurulu

KIZILTEPE TÖB DER'E ÖZGÜRLÜK

Yıllardır Kürt halkının en ufak bir kıpırdanışını şiddet, kan ve zulümle bastırmaya çalışan emperyalizm, tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının oluşturduğu oligarşik diktanın Kürt halkına giriştiği son baskılardan biri de Kızıltepe TÖB-DER şubesinin kapatılmasıdır. 2 Nisan 1976 günü diğer bazı demokratik örgütlerle birlikte kapatılan Kızıltepe TÖB-DER diğer örgütler açıldığı halde Valilik tarafından yasa dışı bir uygulamayla açtırılmaktadır. Yasalara göre mülki idare bir kuruluşu 3 aydan daha fazla faaliyetten men edemez. Oysa Kızıltepe TÖB-DER 11 aydır kapalı.

Şubenin açılması için dernek yöneticilerin tüm yasal girişimleri oligarşi tarafından hasır altı edildi. Ayrıca Kaymakam Necati Çetinkaya TÖB-DER tabelasının asılı kalmasına dahi tahammül edemeyerek yasa dışı uygulamalarla tabelayı indirmiştir.

TÖB-DER yöneticileri baskıları ve bu yasa dışı uygulamaları revizyonistlerin elinde bulunan Genel Merkeze defalarca iletmesine rağmen TÖB-DER Genel Merkezinin başında bulunan revizyonist klik dar grupçu bir tavırla Kızıltepe TÖB-DER'e karşı ilgisiz kalmıştır.

Gerek burjuvazi, gerekse TÖB-DER'in başındaki küçük burjuva milliyetçisi yönetici klik bilmelidirki Kürt ve Türk halklarının emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelelerini hiç bir baskı, engelliyemiyecektir.

Kahrolsun Emperyalizm ve sömürgecilik
Kahrolsun faşizm ve militarizm
Kahrolsun oligarşik dikta
Ülkemizin bağımsızlığı ve halkların kurtuluşu için tek yol devrim

PERTEK VE ÇEMİŞKEZEK'TE SÖMÜRGECİ BASKILAR

Bir süre önce Tunceli'de katledilen Cafer Erdem'in afişlerini astıkları gerekçesi ile Tunceli DEV-GENÇ üyesi Veysel İl, Aydın Pahlı ve Erol İl tutuklandılar, Pertek'in Pınarlar nahiyesinde afiş asarken tutuklanan bu devrimcileri Ülkü Ocaklı faşistler ihbar etmişlerdir.

Çemişkezek'te ise polis Devrimci Kültür Derneğinde verilen bir semineri ve Dernek te asılı duran sloganları gerekçe göstererek Devrimci Kültür Derneğini kapatmıştır. Yönetim kurulunun 7 üyesi Elazığ Ağırceza evine gönderilmişlerdir. Ayrıca Devrimci Kültür Derneği'nin kapatılmasından sonra ilçedeki bir çok devrimcinin evleri basılmış, halka zulmedilmiştir.

Oligarşinin bu baskı ve zulmü Türk ve Kürt halklarının mücadelesini engelleyemeyecektir. Pertek ve Çemişkezek halkları bugün emperyalizme ve oligarşiye karşı daha kararlı bir biçimde mücadeleye devam etmektedirler.

GİRESUN MİTİNGİ ve ÖZELEŞTİRİMİZ

Aydınlar hareketi olmaktan çıkıp sınıf hareketi olma yolunda gelişen sosyalist hareketimiz emperyalizme, faşizme ve oligarşiye karşı yüksel mücadelesini demokratik kitle örgütleri ile birlikte sürdürmektedir. Sosyalist hareketin durumu ve devrimci kesimin örgütsüzlüğü, demokratik kitle örgütlerini önemli birer organ durumuna getirmiştir.

Mitingler, yürüyüşler, grevler, boykotlar bu örgütlerce konuyor. Sosyalistler yön vermeye daha iyi bir öz kazandırmaya uğraşıyor. Sosyalizm adına yola çıkan gruplar kendi aralarında her türden kavgayı kızıştırırken sloganlar yarışı düşük ideolojik seviyenin göstergesi oluyor. Bunun yanı sıra somutun tahlili ve Marksizmin evrensel ilkeleri ışığında doğru sloganlar programın (asgari) nüvelerini teşkil ediyor. İşte durum böyleyken;

Soldaki ağır basan tavır, devrimci çıkarların önüne grup çıkarlarının engel konmasıdır. "Bizden olan iyidir. Hatasızdır. Şunun için yapmıştır. Bunun için öyledir." Zevahiri kurtarmak için akla gelmedik akrobasiler. Eleştiri başkaları için yapılır (Büyük oranda küfürname, karalama). Özeleştiri hak getire. İşte pratikte (!) yaptıkya. "Güvenleri sarsmamalıyız" anlayışı. Oysa bir adım ileri atmak için özeleştiri, birlik için özeleştiri, doğrular için özeleştiri...

En eksik yan özeleştiri geleneğinin yerleşmemiş olması. Bunun yerine burjuva politikacılığı. "Şunu demek istedik. Böyle yapacaktıkta falan vs."

Bizler proleter devrimci çizgiyi hayatın her alanında çalışarak Teorik-pratik diyalektiğini işleterek aynı çizgideki arkadaşlarla birleşme yolunda olan insanlarız.

Gelecektekiler için önceki arabanın niçin devrildiğini görmek, yapılanlardan ders çıkarmak, devrimci dürüstlüğü geliştirmek ve hayata geçirmek için çalışmalıyız. Başlıktaki konu üzerine söyledik bunları. Giresun mitinginde ne yapıldı? Nasıl yapılmalıydı? Yanlışımız neredeydi? Hem bizim, hem de devrimci hareketin yararına olacağını bildiğimiz birkaç noktayı olaylarla aydınlatalım.

TÖB-DER, TÖM-DER ve TÖTED'in ülke çapında düzenlediği "Demokratik haklar mitingi"nin bir taneside Giresun'da idi. Yayınlanan bültenin içeriği Ekonomist ve Reformist idi. Elbette bu isteklere karşı çıkılmaksızın içeriğin gerçekleşmesi ve siyasi bir öz kazandırılması ilk görevdi. Bölgede yapılan toplantıda (74 kuruluş) temsilcilerince fasizme, hayat pahalılığına ve şovenizme karşı bir eylemin oluşturulması kararlaştırıldı. Kararlaştırılıncaya dek te, çok terler döküldü. Şu ŞÖVENİZM sorunu. Bırakalım sosyalist olmayı, Demokratlığın ölçütlerinden biri anti-şövenist olmaktır. Bunu ilerici demokrat kitleye kabullendirmedikten sonra, geniş yığınlara nasıl mâlederiz.

"Yok efendim anti-faşist mücadele de anti-şövenizm için ne gerek var. Bölgemizde böyle bir sorun yoktur" deyip geçiştirmek istiyorlardı. Uzun tartışmalardan sonra anti-şövenist ilke kabul edildi. Hayata geçirmeye gelince, tabiatları gereği revizyonistler-oportünistler bunu unuttu. "Doğuda Milli Zulme Son" bastırılmaya çalışıldı. Oysa ittifaklar bülteninde vardı.

Esas sorun TEK YOL DEVRİM sloganında yatıyor. Miting öncesi ittifak platformunda hiç kimse tarafından tartışmaya getirilmeyen bu slogan üzerine şunları gözledik.

Herşeyden önce "TEK YOL DEVRİM", bir grubun sloganı değildir. Reformcu hayallere ve cuntacı maceralara karşı bir anlayışın ürünüdür. Atanların nasıl attığını bilmiyoruz ama bu amaçla savunuyoruz. Tartışmaya dahi açılmamasında başka grupları suçlu görmüyoruz. Adımıza katılan arkadaşın düştüğü bir yanlışlıktı. Ama bizleri de bağlar. Biz arkadaşın Trabzon mitingindeki tavrımızı bildiğini ve özellikle reformistlere-revizyonistlere karşı TEK YOL DEVRİM sloganının ne demek olduğunu, nasıl kavranması gerektiğini uzun uzun savunduğumuza ve hatta tertip komitesinin "doğru ama, ne olur atmayın" demelerine rağmen sloganın atıldığını bilmemesi elbetteki, bizim sorunu daha geniş tartışma alanana getirmeyişimizdendir. Hata varsa, arkadaşın değil, hepimizindir. Giresun da, katılan bütün örgütlerce ittifak denilince herkesin katılabileceği bir bileşke aranmış, siyaset ve ülke somutu (şovenizm sorunu haric) ikinci plana itilmiştir. İyi niyetten öte gitmeyen ittifak (!) anlaşması imzalanmıştır. Herkes uyacak. Söz verilmiş, uyulmazsa şöyle olur, böyle olur. vb. İşte yanlışlık böyle bir ittifak (!) içerisinde yer almakta.

Kortejin başlangıcına gelindiğinde, bölgede hiç gücü olmayan anti sovyetikler ve bizim dışımızdakiler ittifaklar (!)a uymayıp, slogan ve pankatrlarını açmışlardır. Yukarda belirttiğimiz gibi, doğru ittifak yapmak ve hayata geçirebilmek için tertip komitesinin kararına uymak gerekliydi. Ama ittifak platformunda yapılan hatanın eleştirisi yapılmak ve bundan sonraki pratiğimize ışık tutması kaydıyla.

Hele bir grubun "sıkıysa indirin pankartı" demesi, tertip komitesini boyun eğmeye zorladı. Ne yapacağımızı düşünmeye başladık. Devrimci dürüstlüğe uymayan bu davranışlara karşı nasıl davranalım. İttifak (!) bozulduğuna göre, bizde kendi sloganlarımızı atalım mı? Yoksa verilen söze, alınan kararlara uyalım mı? Bu ikilemin tartışmasını yapacak zaman yoktu. Trabzon da aynı gün bir devrimci arkadaşın ölmesi üzerine arkadaşlarımızın büyük bir kısmı oraya gittiler. Yapılacak ne idi: Alınan karara uyalım. Anti-şövenizm ilkesini hayata geçirelim deyip mitinge başladık. Mitingte atılan doğru bulduğumuz hiç bir sloganı; Tek Yol Devrim, Katil Oligarşi ve diğerlerini bastırmadık.

Ayrıca tertip komitesinin konuşmacılar ve konuşma metinleri üzerinde oynadığı oyunları toplantılarda dile getireceğiz.

TEK YOL DEVRİM
KAHROLSUN ŞÖVENİZM
KAHROLSUN EMPERYALİZM. OLİGARŞİK DİKTA VE FAŞİZM
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

KARADENİZ DEV-GENÇ

ANTALYA'DA ANTİ-FAŞİST HAREKET....

Baştarafı sayfa 5 st: 1'de

grupların katılmasıyla bir "kitle " örgütü kurulmasını önerdi.

Yani ANT-GÖR'ün kendisini inkar etmesini istediler. Şimdiye kadar düzenlilik içerisinde yürüyen, kitle örgütü adına layık bir çalışma yapan, ANT-GÖR ortadan kaldırılacak? Yerine PDA'cıların, TSİP'lilerin katıldığı bir "kitle" örgütü kurulacak?

Bu gerçekten gülünç bir öneriydi. Anti-faşist mücadelede varlıkları olmayan bir takım insanları toplayarak bir çorba yapılamaz. Güçsüz oldukları yerlerde "aşırı demokratikleşen!:" Hatta KURTULUŞ grubuna karşı Çin ve Sovyet şabloncularıyla ittifaklara girmekten çekinmeyen bu arkadaşlar, güçlü oldukları yerde kraldan fazla kralcı kesilerek her yere ve her renge uygun, her derde deva bir demokratik kitle örgütü anlayışı ortaya çıkararak marksizme naçizane katkılar !" yapıyorlar. Aslında insana bu kadar komedi yaptıran ellerindeki bir kaç adamı da kaybetme telaşıdır. Bu insanlar ANT-GÖR karşısında bir varlık gösteremiyeceklerini gayet iyi biliyorlardı. Kaybetmek korkusuyla sarıldıkları adamlara kariyer dağıtarak her yerde yaptıklarını Antalya'dada uyguladılar.

Ama sosyal pratik suratlarına bir şamar gibi indi. Dürüst unsurlar mücadele içerisinde doğruyu her defasında gördüler.

Pratikteki pasifist tavırları, çok keskin laflar etmelerine rağmen iş yapmamaları, "Devrimci Gençlik" oportünistlerinin deşifre olmalarını daha da kolaylaştırdı. Son olarak aldıkları tavırda bir çok şeyleri açıklıyordu.

Geçen günlerde gazetelere konu olan serik olayları sırasında mücadeleden kaçmaları çok anlamlıdır. Anti-faşist mücadelede ne kadar kararlı oldukların gözler önüne sermektedir.

Faşistlerin etkin oldukları bir yer olan serikde şimdiye kadar bildiri dahi dağıtılmamıştı. Büyük toprak sahiblerinin beslemesi faşist köpekler işi iyice azıtmışlardır. Serik'de kalabalık bir şekilde bildiri dağıtılarak ve bu anti-faşist bir gösteri haline dönüştürülecekti. Bu bildiri dağıtımı ortak bir şekilde yapılacaktı. "Devrimci Gençlikçi" GENÇ-BİR'ciler geleceklerini söyledikleri halde, son anda "orası faşistlerin bölgesi can güvenliğimiz yok" diyerek mücadeleden kaçtılar. Serik de bildiri dağıtıldı. Faşist köpekler bütün güçleriyle saldırdılar. Devrimciler sonuna kadar kücadele ederek Anti-faşist mücadeledeledeki yerlerini bir kez daha gösterdiler.

ORTA-ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN...

Baştarafı II st: 1'de

renim gençliği toparlanabilir. Yine Lise ve orta okullarda mevcut "kollara" girilerek oraları devrimci mücadelenin bir aracı haline getirilebilir.

Oligarşi gençliğin devrimci mücadelesini durdurabilmek için hemen her gün faşistleri okullara saldırtmaktadır. Ders kitapları gerici faşist ideolojisinin yayılma aracı haline getirilmiştir Okul idareleri oligarşi ile işbirliği halinde devrimci orta-öğretim gençlerini okullardan sürdürmektedir veya atmaktadır. Bunların hepsi yılgınlık yaratarak devrimci mücadeleyi durdurmaya amaçlayan faşist oyunlarıdır. Orta öğrenim gençliğinin devrimci önderleri bu gerici faşist uygulamalara karşı aktif kitle eylemleri örgütlemelidirler. Öğrencilerin akademik demokratik taleplerine önderlik edilmeli, eylemlere siyasi ifadeler verilmelidir. Şu söz bilincimizden hiç bir zaman çıkmamalıdır. "Öğrenip savaşmalı, savaşıp öğrenmeliyiz."

lamamızın teorik ve pratik bir adımı olacaktır.

Yukarda saydığımız bu ilkeler haricinde kısaca şu ilkeleri sayabiliriz.

a-Demokratik merkeziyetçilik ilkesini işletmek.

b-Eleştiri özeleştiri mekanizmasını çalıştırmak.

c-Örgütsel bağımsızlığı korumak, tavırda işçi sınıfının devrimci mücadelesine bağlı kalmak.

d-Aktif kitle mücadelesinden yana olmak

e-Kitlenin acil taleplerine sahip çıkarak buna siyasi muhteva vermek. vb.

Yukarda saydığımız ilkeler Orta-öğretim gençliğinin demokratik kitle örgütlerindeki ilkeleri olduğu gibi genelde gençliğin demokratik platformdaki örgütlenmesinin de ilkeleridir.

Proletarya partisinin mevcut olmadığı günümüzde orta-öğretim gençliğinin örgütlendirilmesi için pratik adımlar atmak güçtür. Fakat proletarya hareketinin geliştiği ölçüde gençliğinörgütlülük seviyesi de artacaktır. En genel olarak orta-öğretimin uaygın olduğu yerlerde örgütsel olarak bağımsız fakat tavır olarak proleterya hareketine tabi merkezi kitle örgütleri kurulmalıdır. Böyle örgütlerin var olduğu yerlerde (Örneğin İstanbul'da Dev-Lis) Yukarda saydığımız ilkeler çerçevesinde çalışmalıdır. Ayrıca orta-öğretim gençliğinin yetersiz olduğu yerlerde bu şartlara uygun olarak mevcut kitle örgütleri (kültür dernekleri, Halkevleri , gençlik örgütleri) içerisinde saydığımız ilkeler ışığında orta-öğ-

ANTİ-SOVYETİK. (

Baştarafı Sayfa 2 st:5"te

Diyarbakır'da olan bir olaı "suçluları" neden Tunceli'de aranıyordu.

Neden belirli isimler ihbar ediliyordu? Tunceli DEV-GENÇ'in hedef alınmasının sebebi nedir?

Bu soruların cevabı Tunceli de gelişen olaylardır. KURTULUŞ un temsil ettiği proleter sosyalist çizginin İnkar Cephesi karşısında gelişip, güçlenmesi olgusudur. Proleter sosyalistlerinin doğru devrimci politikalarının git gide yığınlarca benimsenmesidir.

Revizyonistler ve oportünistler Tunceli'de devrimci hareketin gelişmesi karşısında ürkmekte ve ağız birliği içinde devrimci harekete saldırmaktadır. Artık burjuva politikacılığının her türlü yöntemi onlar için meşruluk kazanmıştır. İhbar, provakasyon, yalan, tahrifat onların günlük politikaları haline geldi.

ANKARA TIP..

Baştarafı Sayfa 2 st:1'de

ratik merkeziyetçilik ilkesini ayaklar altına alarak, Cumartesi günü kimseye haber vermeden, okulumuzda güçleri olmamasına rağmen forum yapmaya kalkmaları yine bu istismarcı politikanın ürünüdür.

İkide bir KURTULUŞÇULARI, İGD revizyonistleri ile kıyaslamaya kalkan bu oportünistlere hatırlatalım ki; KURTULUŞ ve onu savunan Tıp Fakültesindeki KURTULUŞÇULAR bugüne kadar Türkiye devrimci hareketinde, harekete engel olan Çin şabloncusu revizyonistlere ve sovyet şabloncusu revizyonistlere karşı mücadeleyi sürdüreceğiz. TIP-DER kongresinde İGD'ye ve Çin şabloncusu görüşlere ve Devrimci Gençlikçilere karşı tavrımız açıktı.

Bizler, ULAŞ'ı ve 71'in şehitlerini oportünist ve revizyonistler e istismar ettirmeyeceğiz.

MAZGİRT'TE REV.

Baştarafı Sayfa 2 st:3'te

Ne varki bu doğrultudaki kararlı çabamıza rağmen Çin şabloncusu grupların saldırganlığını önleyemedik. Mazgirt Lisesinde "Kurtuluş için İLERİ" gazetesini satan bir arkadaşımız dövülerek elinden gazeteler alınmış ve yakılmıştır. Buna rağmen olay çıkmaması için kendilerini ikna temeye giden arkadaşlarımıza taş ve sopa ile saldırılmıştır. Bunun üzerine zorunlu olarak, kavga çıkmıştır.

Ve revizyonistlere anladıkları dilden bir ders verilmiştir Olaylar halkın gözüönünde cereyan etmiştir. Halk revizyonistlere büyük bir tepki göstermiştir. Ve bu tür somut olaylar sonucunda revizyonistlerle devrimcileri ayırtetmeye başlamıştır. Revizyonistlerin her saldırısı onları halktan iyice tecrit etmektedir. Devam edin baylar. Kendi elinizle kendi sonunuzu yaklaştırıyorsunuz.

Tekrar uyarıyoruz ideolojik mücadelede şiddete ve saldırganlığa yer yoktur. Ancak bu noktada ısrar ederlerse, cevabımızın ne türden olacağını bizzat gördüler.

MİLAS'TAKİ...

Baştarafı Sayfa 2 st: 4'te

Daha sonra da, sekter tavırlarını sürdürmüşlerdir. Kendilerini ideolojik mücadeleye çağırdığımızda, ideolojik mücadeleye girmediler. Arkadaşlarımızı dernekten kovmaya kalktılar. Dernek bir örgütlenme aracı olarak değil, bu arkadaşların " buluşma yerleri" niteliğine getirilmek istenmektedir.

Ayrıca Milas'taki anti-faşist mücadeledede bu arkadaşlara güvenemiyoruz. Milas Lisesinde faşistlerin hergün dövüldüğü, anti-faşist mücadelenin bir çığ gibi büyüdüğü sıralarda bu arkadaşlar evlerinde toplu çay sefaları yapmaktadırlar. Ve faşistlere gerekli cevabı veren KURTULUŞ'çu arkadaşlar için kitleye bunlar "anarşist" "her zaman faşist dövülürmü" diyerek kendi pasifizmlerini kılıf bulmaya çalışmaktadırlar.

Gene Milas Lisesinde Amerikan bayrağı yakan devrimcilere, kendilerinin bu tür eylemlere katılmayacaklarını ve bu tür eylemlerin anti-faşist eylem olmadığını söylemişlerdir.

Tüm bu olaylarda Milas' taki Kurtuluş'çular polis tarafından karakola götürülerek günlerce işkence görmüşlerdir.

"Devrimci Gençlikçilerin bu oportünist tavırlarını her yerde acımasızca eleştireceğiz. Ve kitle önünde teşhir edeceğiz.

İYÖD YÖNETİCİ KLİĞİ NE YAPMAK İSTİYOR ?

Baştarafı sayfa 5 st: 4'te.

ler, "aklınızı başınıza toplayın" (!)

İkinci gerekçe "Kadırga yurdunun İYÖD birimi olduğu iddiası" ve dolayısıyla "istersek izin veririz, istemezsek izin vermeyiz" anlayışıdır. Birincisi Kadırga yurdu İYÖD'ün ve DEVRİMCİ GENÇLİK'çilerin özel mülkiyetinde değildir. Onlara ait değildir. Kadırga yurdu genel olarak devrimcilerin, devrimci-demokratik bir mevzisidir. Bütün devrimciler buradan yararlanmak durumundadırlar. İkinci olarak da devrimci hareket kimsenin "keyfi"ne, "paşa gönlüne" göre gitmez. Devrimci hareketin kendi yasaları, ilkeleri vardır.

Üçüncü gerekçe ilk ikisinden de ilginç. (ve tabii ki "gülünç")olandır . Beyler "geçmiş hareketimizin değerlendirmesini ve tartışmasını oligarşinin çizdiği sınırlar içinde ve kozmopolit topluluklar önünde yapmaz, böylece de kendilerini ele vermeyerek, ciddi polemiklere girmezler"miş. Bu "ciddi", "ağır başlı" ve "kendilerini ele vermeme konusunda dikkatli" (!) bu arkadaşlar bunları yazarken üç satır yukarıda "geçmiş hareketimizin ideolojik ve politik çizgisi bugünde çizgimizdir; çalışma tarzı, örgütlenme anlayışı bugün de bizim anlayışımızdır" diyerek kendilerini ve kendi kendilerini ihbar ettiklerinin farkında değillerdir. Semineri engellemek için gerekçe bulacağız diye "çala kalem" yazarken biraz daha dikkatli olun arkadaşlar! Sağa, sola "ihbarcı" suçlamalarını yapmadan önce dönüp bir kez kendinize bakın! Biz devam edelim "oligarşinin çizdiği sınırlar içinde tartışmak" ta ne demekmiş? Bu kadar sakat ve yanlış bir "illegalite" anlayışı olamaz. Marksizm-leninizmin alfabesinden haberdar olan bir insan bizim "il legal" olan , gizli olan yanımızıngörüşlerimizin, ideolojimizin değil, örgütsel ilişkilerimiz olduğunu bilir. Görüşlerimiz, siyasi düşüncemiz, ve özellikle ideolojimiz açıktır ve bunu her türlü araçla en geniş kitlelere duyurmaya, yaymaya çalışırız. En geniş kitleler bizim gerçek düşüncelerimizi, amaçlarımızı bilsin isteriz. İdeolojik mücadelenin gizli yapılması mümkünmüdür ? Bu görülmüş, duyulmuş şeymidir ? Bu beyler propoganda ve ajitasyonun ne olduğunu bilmiyorlar mı? Kaldı ki "oligarşinin çizdiği sınırlarda ve kozmopolit topluluklar önünde tartışmayacaklarını " söyledikleri Mahir Çayan arkadaşın görüşlerini kapsayan "Bütün Yazılar" adlı kitabı basıp dağıtanlara ne dereler? Mahir Çayan arkadaşıngörüşleri oligarşinin çizdiği sınırların "dışında" ve "kozmopolit olmayan" topluluklar tarafındanmı bilinmektedir? Çıkardıkları DEVRİMCİ.GENÇLİK dergisi illegal bir yayınmıdır, oligarşinin çizdiği sınırların dışında mı yayınlanmaktadır? Onbinlerce kişinin katıldığı mitinglerde ('her halde onlar kozmopolit topluluklar değil!) "öncü savaşı", gerilla nutukları atanlar kimlerdir? YETER! Bu soruları daha fazla uzatmayalım. Ve arkadaşları bir kez daha uyaralım . Bir daha o kadar telaşa kapılıp, "gerekçe" yaratacağız diye çala kalem, ipe sapa gelmez bildiriler, yazılar yazmayın. Daha sakin olun arkadaşlar, telaş yersiz! Daha sakin düşünerek, daha makul (!) "gerekçeler" bulabilirsiniz !

Böylesine "gerekçelerle" seminer engellenemezdi tabii. Seminer günü Kadırga yurduna semineri izlemek üzere yüzlerce devrimci geldi. DEVRİMCİ GENÇLİK'çiler önce ideolojik mücadele platformunun dışına taşmaya kalkarak semineri engellemeyi denediler. Semineri dinlemek için gelenleri Kadırga yurduna almamaya çalıştılar. Ancak kısa bir süre içinde"deneme, yanılma " yöntemiyle sonuca giderek yanıldıklarını gördüler. Seminer için gelenler Kadırga yurdunu doldurdu.istedikleri dilden cevap verildi. Bu yolda bir sonuç alamayacaklarını, KURTULUŞ'çuların "her dilden konuştuklarını" görünce bu kez ortalıkta "polis gelecek, polis geliyor" sözleri dolaşmaya başladı. Bu arada ne hikmetse , gerici yurt müdürü acıklı(!) bir devrimci (!) konuşma yaparak "polisin yurdu basabileceğini, yurdun kapatılabileceğini" söyledi. KURTULUŞÇULAR aslında bu durumda sorumluluğun kendilerine ait olmayacağını biliyorlardı. Çünkü olayları yaratan DEVRİMCİ GENÇLİK'çilerdi. İdeolojilerine güvenmediklerine göre karşımıza çıkmazlar, seminere gelmeyebilirlerdi. Böylece biz "oligarşinin sınırları içinde", oligarşi ile başbaşa kalıp (!) semineri verirdik, ardından da bizi görüşlerimizi oligarşinin sınırları içinde tartıştığımız için "teşhir" (!) ederlerdi. Ancak bu yolu denemeyip başka yollara başvurmaya kalkıştıklarından ve cevabını aldıklarından olayların sorumluluğu onlara aitti. Buna rağmen KURTULUŞ'çular sorumlu davranmasını bildiler. Semineri izlemeye gelen büyük kitle ile birlikte seminer salonuna girerek DEVRİMCİ GENÇLİK'çilerin gerçek niyetlerini ortaya koyan ve semineri engellemeye güçleri yetmeyip objektif olarak polisle işbirliğine giden tavırlarını teşhir eden kısa bir konuşma yapılarak seminer Site yurduna alındı. Böylece hem DEVRİMCİ GENÇLİK'in provokasyonuna gelinmemiş, hem de seminer yapılmış oldu.

Bundan sonra iki gurup arasındaki ilişkilerin ideolojik platformu dışına daha fazla taşmaması ve karşılıklı sorumlu davranışların gösterilmesi gerekirken (ki KURTULUŞ grubu azami sorumluluğu göstermiştir) DEVRİMCİ GENÇLİK'çiler ellerinde bulunan Yurt Komitesi aracılığı ile sorumsuz bir davranışa vehırçınlığa düştüler. Semineri engelleme gayretleri sırasında bir arkadaşımızın Yurt Komitesine ilişkin sözlerini bahane göstererek KURTULUŞ'un 12 Mart ve Engels'in Marx'ın mezarı başındaki konuşması ile ilgili duvar gazetelerini indirdiler. Bunun üzerine Yurt Komitesine gidilip gazetelerin tekrar asılması söylendiğinde "kararı yeniden gözden geçirip düşüneceklerini" söylediler .

Ertesi gün "KURTULUŞ Yurt Komitesine saygılı davranıp disipline uyuncaya kadar bir ay süreyle" Komitenin yurtta KURTULUŞ duvar gazetelerini asmasına ve seminer vermesine izin vermeyeceğini öğrendik.

Her şeyden önce saygı ve disiplin karşılıklı ve devrimci ilkeler çerçevesinde olmalıdır. Yurt komitesi keyfi ve devrimci olmayan bir biçimde davranamaz. Bu şekilde davrandığı sürece siyasetimizin gelişmesini engelleyici kararlar aldığı sürece Yurt Komitesinin bu kararlarına uymayacağız.

Biz duvar gazetelerimizi gider Yurda asarız. Ancak arkamızdan gazetelerimizin indirileceğini biliyoruz. Bu inatlaşma her şeyden önce devrimin büyük önderlerine , Marx ve Engels'e, saygısızlık olacaktır. Bu saygısızlık daha şimdiden DEVRİMCİ GENÇLİK'çi Yurt Komitesi tarafından yapılmıştır. Tekrarlanması (gazetelerin arkamızdan indirilmesi şeklinde) Marx ve Engels'e saygısızlığın devam etmesidir. Marx ve Engels'e yapılan saygısızlıkta DEVRİMCİ GENÇLİK'çiler Yurt Komitesinin arkasına sığınarak kendilerini tatmin etmişlerdir. Ama unutmasınlar ki Marx ve Engels'e saygısızlığa kadar varan bir anlayış "tehlikeli"dir. Sahibine yarar değil, zarar getirir. Ve KURTULUŞ'çular her vakit bu kadar sabırlı olmazlar.

Yurt Komitesinin sudan bir bahaneile bir ay süreyle seminer yapmamıza izin vermeyeceği yolundaki kararı gerici bir karardır. Bu noktada mesele Komiteyi aşar. Daha önce de belirttiğimiz gibi Kadırga yurdu kimsenin, hiç bir siyasi grubun özel malı değildir. Tüm devrimcilerin, devrimci-demokratik bir mevziidir. Her kez gibi buradan yararlanmak bizim de hakkımızdır. Bu hakkımızı kullanarak yakında ULUSAL SORUN üzerine bir seminer vereceğiz. Yazıp çizdiklerini, savunur göründükleri (veya sözde savundukları) siyasi çizginin gereklerini hayata geçirmeyenlerin, yine "ideolojik mücadele temeldir, vs" deyip, bunun gereklerini yerine getirmemeleri insana bir yerde doğal geliyor. Yazıp, çizip, parlak nutuklar.atıp, gerekenin yapılmamasına artık alıştık. Bakalım, oportünizm bu kez hangi kılığa bürünerek değişmez özelliği olan ideolojik mücadeleden kaçmayı becerecek. Öte yandanULUSAL SORUN üzerine Kadırga'da vereceğimiz seminer bu arkadaşlara son bir ihtardır.

Evet, yazımızın başlığı olan soruyu şimdi bir kez daha soralım: "İYÖD yönetici kliği ne yapmak istiyor?" Aslında işin doğrusunu söylemek gerekirse ne yapmak istediklerini onlarda pek doğru dürüst bilemiyorlar! Ancak yapmaya çalıştıkları, yapmak zorunluluğunu duydukları bir şey var: KURTULUŞ'un gelişmesini, KURTULUŞ HAREKETİNİN bir çığ gibi büyümesini engellemek . Bunu isteyebilirler, ancak bu "isteklerini" gerçekleştirmeye çalışırken daha bir dikkatli olmak zorundadırlar. Devrimci yöntemlerden ayrılmamalıdırlar.

BİR KERE DAHA İHTAR EDİYORUZ: "PROVOKASYON VE İHBAR DEVRİMCİ BİR MÜCADELE BİÇİMİ DEĞİLDİR."

Devrimci ilkeler çerçevesinde ve sorumlu bir şekilde davranmak zorunluluğu vardır. Oyun oynamıyoruz! Çocukluğa gerek yok! Oyun oynamak için yola çıkmadık, devrim yapmak için çıktık. Bundc kararlıyız. Bu yolda biz üzerimize düşen sorumlulukları biliyoruz. Bugüne kadar uygulanan yöntemlerle KURUTULUŞ HAREKETİNİN gelişmesi durdurulabildimi? HAYIR ! Bugün uygulanan yöntemler KURTULUŞ HAREKETİNİN bir çığ gibi büyümesini engelleyebiliyormu? HAYIR! Bundan sonra engellenebilecekmi? HAYIR ?

KURTULUŞ

Yukarıya aktardığımız bildiri, ideolojik mücadel eden kaçarak, düzenlenen bir semineri engellemek isteyen DEVRİMCİ GENÇLİK'cileri eleştiren KURTULUŞ Grubu tarafından dağıtılmıştır.

KARADENİZ DEV-GENÇ ÇARŞAMBA ŞUBESİ...

Baştarafı sayfa 4 st: 1'de

Devrimci harekefin bugün en önemli görevi yukarda da belirttiğimiz gibi BİRLİK sorunudur. Ayrıca günün somut şartlarında karşımızdaki en acil görevlerden birisi de Faşizme karşı ilkeli birlik içinde mücadele etmektir. FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA sloganını hayata geçirmek zorundayız. Dimitrov un şu sözleri kulaklarımızda hiç sönmeyen bir ses, yolumuzu aydınlatan bir ışık olsun.

"Yoldaşlar; Attığımız her adım da, kavga sürecinde, özgürlükte, hapiste, her zaman öğrenmeliyiz. ÖĞRENİP SAVAŞMALI, SAVAŞIP ÖĞRENMELİYİZ."

ANTİ-FAŞİST ANTİ-EMPERYALİST VE ANTİ-ŞOVENİST MÜCADELEDE GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ İÇİN İLERİ YAŞASIN ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-OLİGARŞİK DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA
KURTULUŞ İÇİN İ L E R İ !

Başkan Yılmaz Demirel'in konuşmasından sonra, diğer üyeler söz almışlar ve Demokratik Kitle örgütleri Faşizm konusunda görüşlerini söylemişlerdir. Sonra seçimlere geçildi, ve Kemal Pala başkanlığa, Gürol Öktem, Mehmet Dombolok, Hayri Teberoğlu ve İsmail Keleş yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

ORTA-ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN SORUNLARI, EMPERYALİZMİN ve OLİGARŞİNİN TÜRKİYE HALKLARINA DAYATTIĞI SORUNLARIN BİR PARÇASIDIR !

Haydarpaşa Sanat Enstitüsü ve Meslek Lisesinde Mücadelemiz Gelişiyor !

Emperyalizme bağımlı yarı sömürge bir ülke olan Türkiye'de eğitim politikası oliqarşinin çıkarları doğrultusundadır. Gerici ve ırkçı düşünceleri ile tanınmış öğretim üyelerine Milli Eğitim Bakanlığının ders kitapları hazırlattırılmakta, genç beyinler bu düşüncelerle yetiştirilmek istenmektedir. Demokratik-akademik talepli direnişler faşistlerin terörü ile susturulmaya çalışılmaktadır.

Sanat Enstitüsü ve Meslek Liselerinde ise bu durum daha başka çarpıklıklarla birlikte sürmektedir. Bu okullardaki eğitim gereği öğrenciler ders saatlerini makina başında geçirmekte, ve üretimde bulunmaktadırlar. Ama bu çalışmanın karşılığı kendilerine ödenmemekte, bundan başka staj paralarıda okul idaresinin cebine inmektedir.

'Okul içindeki bu akademik-demokratik sorunlarla karşı karşıya olan ilerici, yurtsever öğrenciler son zamanlarda sık sık faşist saldırılara da hedef olmaya başlamışlardır. Haydarpaşa Sanat Enstitüsü ve Meslek lisesindeki devrimci öğrenciler bu olaylar karşısında yayınladıkları bildiride şöyle demektedirler.

"1976-77 ders yılı başladığından beri hemen her gün okul idaresi ve polisinde desteğiyle faşist sürüler okulumuza saldırmakta ve bizler can güvenliğimizden yoksun okula gelmekteyiz. Hatta bazen bu faşist sürüler yollarda arkadaşlarımıza saldırmakta, dövmekte ve yaralamaktadırlar. Ancak bütün bu saldırılara ve okul idaresi polis desteğine rağmen Haydarpaşa Sanat Enstitüsünün ilerici yurtsever ve devrimci öğrencileri boyun eğmemişler ve eğmiyeceklerdir.

VEFA LİSESİNDE POLİS-FAŞİST SALDIRILARI KIRILDI.

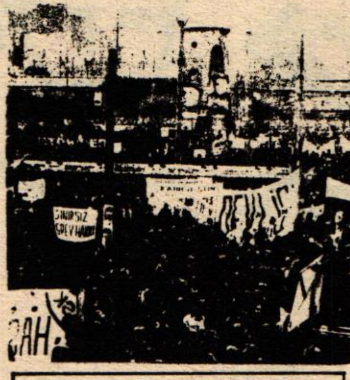
Vefa Lisesi devrimci öğrencilerin kararlı mücadelesi devam ediyor. Bunu ne oligarşi, ne oligarşinin tasmalı köpekleri ne de maşası polis önliyebilecektir.

Vefa Lisesinin duvarlarına yazılan gerici sloganları silme kararı alan devrimci öğrencilerin üzerine "ilim Yayma Cemiyeti"(!) den açılan ateş sonunda Şemsi Ergül adındaki devrimci öğrenci omuzundan ağır yaralandı. Bu olaya okulda gezinen sivil polisler ise seyirci kaldılar. Bu tutum ilerici yurtsever öğretmenler tarafından lanetle karşılanmıştır. Daha sonra okula gelen polisler ise okulu boşaltmışlardır. Okulu boşaltan ve arayan polis faşistlerin yuvası yurda ise bakmamıştır.

Fakat oligarşi şunu unutmasınki "DEMOKRATİK LİSE" mücadelesini ne polis, ne ağzı salyalı faşist sürüleri ne de tehditler durduracaktır.

Devrimcilerin şimdiye kadar verdiği kararlı mücadele devam edecek ve Vefa Lisesini faşistlere teslim etmeyecekler.

Demokratik Lise mücadelesi için İLERİ yaşasın Demokratik Lise mücadelesi.

"EMPERYALİST SAVAŞIN VE FAŞİZMİN GERÇEK KAPİTALİST KÖKLERİNİ TANIMAYI ÖĞRENİN :"
"BATI KAPİTALİZMİNİN BİLİM VE SANATI NASIL BOĞDUĞUNU ÖĞRENMEYE ÇALIŞIN :"
"ÇÖKMEKTE OLAN KAPİTALİZMİN BİLİM, TEKNİK VE SANAT ALANINDA GELİŞEN DÜŞÜNCE VE CÜRETKARCA HAZIRLANAN PLANLARIN ÖNÜNE NASIL VE NEDEN AŞILMAZ DUVARLAR ÇEKTİĞİNİ ÖĞRENMEYE ÇALIŞIN :"
"FAŞİZME KARŞI EN ETKİLİ ÇARPIŞMA YÖNTEMLERİNİ ÖĞRENİN VE ŞİMDİDEN BAŞLAMIŞ OLAN KİTLE KAVGASINA SİZDE KATILIN !..."

GEORGİ DİMİTROV

Haydarpaşa Lisesinde Süresiz Boykot

24 Mart günü Haydarpaşa Lisesinin faşist eğitmenleri yatılı öğrencilere karşı yeni bir saldırıya giriştiler. Öğrencilere silah çeken faşist eğitmenlere karşı derhal direnişe geçen yatılı öğrenciler yatak çarşaflarının üzerine faşizmi, oligarşiyi ve faşist eğitmenleri protesto eden çeşitli sloganlar yazdılar. Yatakhane işgal edildi.

Ertesi gün okula gelen gündüz öğrencileri de yatılı arkadaşlarına katıldılar. Okulun tüm öğrencileri boykoto başladılar. Faşist eğitmenlerin öğrencilerin üzerine sloganlar yazdıkları çarşafları yakmaları üzerine ise öğrenciler daha bir kararlılıkla direnişe devam ettiler. Okulda süresiz boykot ilan ettiler.

FAŞİST-POLİS-İDARE İŞBİRLİĞİ VE FAŞİST BASKILAR ÇARŞAMBA'DA DEVRİMCİ MÜCADELEYİ ENGELLEYEMEYECEKTİR !

Çarşamba'da iki yıldır sürdürülen mücadele sonunda kitlelerden tamamen tecrit olan faşistler 25 Şubat günü gereken dersi bir kere daha aldılar.

Bir müdür muavininin odasının kapısına "Türk aleminin en büyük düşmanı komünizmdir, görüldüğü yerde ezilmelidir" şeklinde bir yazı yazması üzerine öğrencileri temsilen 30 kişilik bir grup müdüre giderek yazının indirilmesini istediler. Öğrencilerin bu kararlı davranışı karşısında idare yazıyı indirmek zorunda kaldı

Ancak aynı gün okulun dağıldığı sırada faşistler silahlı bir şekilde öğrencilere saldırdılarsada gerekli dersi aldılar. Çatışmadan sonra toplanan öğrenciler "kahrolsun faşizm" sloganıyla kısa bir gösteri yaptılar.

Bu olaylardan sonra Çarşamba DEV-GENÇ başkanı Gürol Öktem ve DEV-GENÇ üyesi Muhammed Sözen polisçe tutuklanarak ağır bir şekilde dövüldüler. Bir gün sonra ise DEV-GENÇ ve Halkevi üyesi Mehmet Tat tutuklandı. Polis tarafından ağır bir şekilde işkence yapılan ve dövülen Mehmet Tat daha sonra 13 günlük rapor almıştır.

Saldırılarında bugüne kadar daima başarısız olan faşistler geçen yıl olduğu gibi bu defa da DEV-GENÇ, HALKEVİ ve ÜRETİCİLER BİRLİĞİ-nin bulunduğu binaya bomba attılar. Bomba olayından gene devrimciler sorumlu tutuldular.

1 Mart günü ise TÖB-DER üyesi devrimci öğretmen Mehmet Battal faşistlerin saldırısına uğradı.

Çarşamba'da bütün devrimcilerin FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA mücadeleleri sonucunda faşistler gerek lisede ve gerekse lise dışında kıpırdadıkları an dün olduğu gibi bugünde karşılarında devrimcileri bulacaklardır.

BATMAN ORTA-ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Sömürgeci güçler, baskı, terör ve çeşitli pasifikasyon yöntemleri ile hayatın her alanında halkımızın devrimci potansiyelini yok etmeye çalışıyorlar. Her devrimci başkaldırışta bu terör giderek yoğunlaşıyor.

Bu politika Batman Petrol orta okulunda da bütün şiddetiyle uygulanmaya çalışılmaktadır. Okula saldıran faşistlere karşı koyan devrimciler, sömürgeci polis ve militarist güçler tarafından gece evleri basılarak göz altına alındılar. MHP yanlısı Emniyet amiri tarafından üç gün üç gece işkenceye tabi tutuldular. Kulakları işitmez, ayakları üstünde yürüyemez hale gelinceye kadar dövüldüler. Daha sonra ise mahkemece serbest bırakıldılar. Devrimcilerin mahkemeye çıkarılmaları sırasında Adliye binasının önünde gösteri yapıldı. Devrimciler serbest bırakıldıktan sonra rapor almaya gittikleri doktorun şu sözleri ile karşılaştılar :"demin emniyet amiri telefon etti ve size rapor vermememi söyledi "dedi.

Ama bütün bunlar Batman Petrol orta okulu öğrencilerini yıldıramıyacak ve onlar anti-faşist, anti-emperyalist, sömürgeciliğe ve militarizme karşı mücadelelerine devam edeceklerdir. Bu baskı ve yıldırma politikası sadece devrimci öğrenciler üzerinde değil halkımız üzerinde de her gün yeni bir örneğini veriyor.

Yiğit Sinan köylülerine sömürgeciler olanca güçleriyle saldırmakta, evlerini buldozerlerle yıkmakta ve gece evlerine silahlı baskınlar düzenlemektedirler.

Sömürgeci güçlerin köydeki işbirlikçisi Ahmet ağanın oğlu ise köy kahvesinde iki yoksul köylüyü kurşunla yaraladı. Ama bu olaydan dolayı tutuklanan yine köylüler oldu.

Fakat bütün bunlar halkımızın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini durduramayacak. Devrimciler ise hiç yılmayacaklar, çünkü onlar aydınlık yarınların temsilcileridirler.

ORTA-ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ İÇİN İLERİ

Gençlik bir sınıf değil, çeşitli sınıf ve tabakalardan gelme sosyal bir kategoridir. Ge Yapısı gereği toplumsal olaylar karşısında duyarlıdır. Gençlik deyince genel olarak; işçi, köylü ve öğrenci gençlik anlaşılmalıdır. Öğrenci gençliğin aydın olma karekteri sosyalizme yatkınlığının özel bir sebebidir. İşçi sınıfı bilimini kavraması, kavradığı ölçüde halkların mücadelesine katılmasını sağlar.

Emperyalizme bağımlı olarak kapitalizmin yukardan aşağıya doğru çarpık bir şekilde geliştirildiği bizim gibi yarı sömürge ülkelerde gençliğin önemi bir kat daha artmaktadır. Yarı sömürge niteliğine bağlı çarpık ekonomik yapı sınıf mücadelesinin daha keskinleşmesini getirmektedir. Ve bundan en fazla etkilenen gençliktir. Bu yüzden canlı, hareketli ve atılgandır. Genel olarak küçük burjuva kökenli diyebileceğimiz öğrenci gençliği; ne TKP, TİP, TSİP, gibi küçümsemeli ne de "Devrimci Gençlik" oportünistleri gibi abartılmalıdır. Aksine gençliği bir taraftan en geniş anti-faşist kitle haline getirirken, diğer taraftan içinden sosyalizme kalıcı kadrolar yetiştirmeliyiz. Bu konuda Engels şöyle diyor.

".....Biz bir yenilikçiler partisiyiz ve yenilikçileri en isteklice izleyen her zaman gençliktir. Biz eski çürümüşlüğe karşı özünü feda eden bir mücadele yürüten bir partiyiz ve gençlik özünü feda eden bir mücadeleye girişmekte her zaman özdedir". (Aktaran Lenin gençlik üzerine S. 171)

Gençlik proletarya partisinin yönetimi altında örgütlenip eğitilmesi gerekir. Bu gün gençlik içerisindeki dağınıklığın esas sebebi porleterya partisinin olmamasıdır. Buna rağmen istenilen seviyede olmasada gençliğin en örgütlü kesimi gençliktir. Bunu daha çok yüksek öğrenim gençliği için söyliyebiliriz. Orta öğrenim gençliğinin örgütlendirilmesi ise önümüzde çözüm bekleyen acil bir görevdir.

Orta öğrenim gençliğinin demokratik kitle örgütleri içerisinde en geniş devrimci birliğinin sağlanmasıda tabii ki ilkeler çercevesinde olacaktır. Savunularak hayata geçirildiğinde halkımızın kurtuluş mücadelesine omuz verileceğine inandığımız ilkeler şunlardır.

1-Anti-emperyalist olmak ekonomisinden politikasına kültüründen sanatına kadar emperyalizme (özellikle ABD emperyalizmine, bu arada A.E.T'e) bağımlı bir ülkede yaşıyoruz. Kapitalizm iç dinamikle devrimci bir anlamda değil, emperyalizmin güdümünde yukardan aşağıya doğru çarpık bir biçimde geliştirilmistir. Kapitalizm hakim üretim şekli olmasına rağmen, yer yer feodal kalıntalara da raslamaktayız. Emperyalizme bağımlı işbirlikçi tekelci burjuvazi tek başına iktidar edebilecek güçte değildir. Emperyalizm ve toprak ağalarının en irileri ile ittifak halindedir. Bu ittifakın siyasi ifadesi oligarşi olup bir devlet biçimidir.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi kesintisiz devrim anlayışı ile sosyalizme ulaşacaktır. Bu çerçeve içerisinde ilk başta bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi verilerek emperyalizm kovulacaktır. İşte biz demokratik kitle örgütleri içerisinde demokrat olmanın birinci ölçütü anti emperyalist olmak derken bu anlayış içerisinde hareket ediyoruz. Geçerken belirtelim anti-emperyalizm ilkesi içerisine biz "anti-sosyal emperyalizmini" sokmuyoruz. "Ne Amerika Ne Rusya" diyerek sosyalizm düşmanlığını yayanlanla anti-emperyalist ilkede anlaşamıyacağımız açıktır.

2-Anti-faşist olmak:

Emperyalist-kapitalist sistemin içerisine düştüğü ekonomik ve siyasi buhran; ülkemize daha şiddetli yansımakta sınıf çatışmasını hızlandırarak oligarşiyi dar boğazlara sokmaktadır. Bir taraftan buhran, diğer taraftan halkların gelişen devrimci sosyal muhalefeti karşısında oligarşinin en şöven, en gerici kesimi çareyi faşizm de aramaktadır Bunun için mevcut oligarşik devlet kurumlarını faşistleştirirken, aynı zamanda şövenizm demogojisi ile halkların her türlü istismarına dayanarak kamu oyu oluşturmaya çalışmaktadır. Onlar için oligarşik devlet yeterli değildir. Baskı ve terörün açıktan açığa sistemleştirildiği, sosyal muhalefetin tamamen ezildiği, sömürünün rahatça yapılabileceği bir devlet biçimi gereklidir. Bu istekleri faşist devlette somutlaşmaktadır. Bu gün Türkiye'de siyasi durumu oligarşik devletten faşist devlete doğru bir rota izlemektedir. Durum böyle iken devrimcilerin faşizme karşı aktif kitle mücadelesi örgütlemeleri acil bir görevdir. Faşizme karşı bir tavır almak yalnız sosyalistlerin değil tüm demokratların görevidir.

Yine belirtilen, nasıl anti emperyalizmedn "anti-sovyet sosyal emperyalizmini" anlamıyorsak; anti-faşizmden de "anti-sosyal faşizmi" anlamıyoruz. "Sosyal emperyaliz" ve "sosyal faşizm" teorilerini ülkemizde savunanlar halkların milliyetçi duygularını istismar eden "sosyal şövenlerdir" Türkiye devrimi hareketinin hedefini şaşırtmayı amaçlayan" sosyal emperyalizm teorileri oportünist ve revizyonistlerin sarıldıkları tezlerdir. Onlar devrim yolunun karanlıkları, dikenleridir. Proleter sosyalist hareketimiz karanlıkları aydınlatarak, dikenleri sökerek zafere doğru ilerleyecektir.

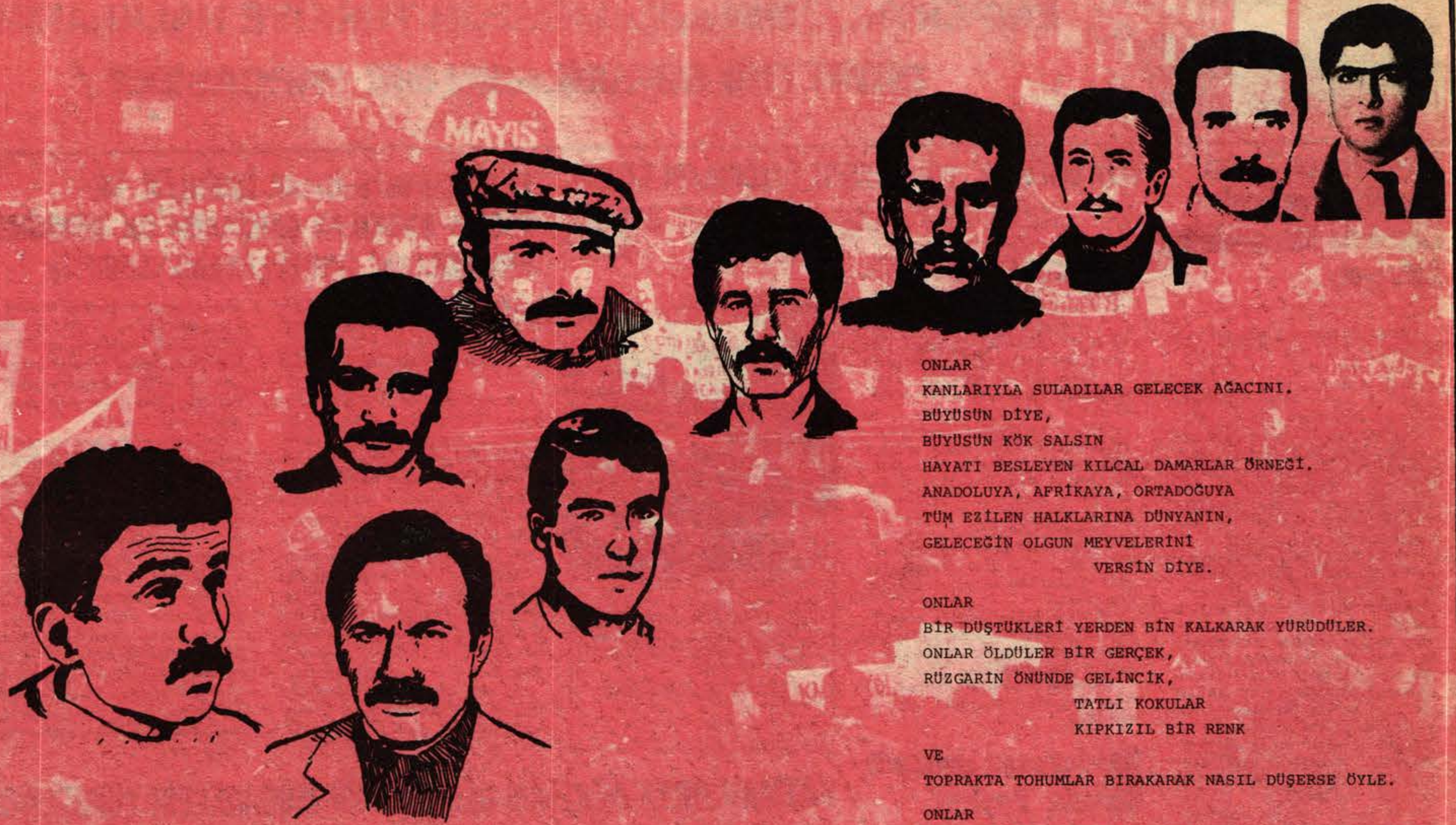
3-Anti-şövenist olmak orta öğretim gençliğinin devrimci birliğini sağlama yolunda; anti-emperyalist anti-faşist ilkelerin yetmeyeceğini bunlarla beraber anti-şövenist ilkeninde savunulması gerektiğine inanıyoruz. ANti-şövenist olmak bir anlamda ulusal baskıya ve eşitsizliğe karşı olmaktır. Anti-şövenist olmak sadece sosyalistlerin değil, demokratlarında görevidir. Bu konuda Lenin şöyle diyor:

"Uluslarla dillerin hak eşitliğini tanımayan ve savunmayan, ulusal zulüm ve eşitsizliğin her türlüsüne karşı savaşmayan kimseler Marksist şöyle dursun, demokrat bile olamazlar" (Lenin düşünceler otorizmalar S. 162) (abç).

Hakim Türk ulusu yanında; hem ulusal, hem de sömürge baskısı altınta bulunan Kürt ulusunun yaşadığı Türkiyi orjinalitesinde anti-şövenist ilkeyi demokratik kitle örgütlerinde sadece sosyalist olarak değil, demokrat olarak da savunmak ayrıca bir önem kazanmaktadır.

Bu Türkiye de ulusal soruna doğru çözüm getirmenin Kürt sosyalistlerine güven vermenin ve bunlara bağlı olarak Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğini sağ

Devamı sayfa 10 st: 3'te

ONLAR
KANLARIYLA SULADILAR GELECEK AĞACINI.
BÜYÜSÜN DİYE,
BÜYÜSÜN KÖK SALSIN
HAYATI BESLEYEN KILCAL DAMARLAR ÖRNEĞİ.
ANADOLUYA, AFRİKAYA, ORTADOĞUYA
TÜM EZİLEN HALKLARINA DÜNYANIN,
GELECEĞİN OLGUN MEYVELERİNİ
VERSİN DİYE.

ONLAR
BİR DÜŞTÜKLERİ YERDEN BİN KALKARAK YÜRÜDÜLER.
ONLAR ÖLDÜLER BİR GERÇEK,
RÜZGARIN ÖNÜNDE GELİNCİK,
TATLI KOKULAR
KIPKIZIL BİR RENK
VE
TOPRAKTA TOHUMLAR BIRAKARAK NASIL DÜŞERSE ÖYLE.

ONLAR
KIZIL KANLARINDAN BİR BAYRAK,
ERKEKÇE BİR GÜRLEME SAVAŞ NARALARINDAN
BİR UMUT SİLAHLARINDAN
VE
MADDENİN KABUĞUNDAN SIZARAK GELİŞEN,
EMEĞİN ÜRETKEN KUCAĞINDA BÜYÜYEN
DÜŞÜNCELERİNDEN,
BİR YOL BIRAKARAK ÖLDÜLER.

YAŞIYORLAR
O IŞIKLI SARP DOLAMBAÇLI YOLDA
YÜRÜYENLERİN YÜREKLERİNDE
ÇAĞIRIŞLARI
YENİ GÜNLER İÇİN SESİNDE YIĞINLARIN.

SİLAHLARI ELDEN ELE DOLAŞMAKTA
VE
HALKLARIN BÜYÜYÜP GELİŞEREK YÜKSELEN
SESİNDE AĞITLARI.
PATLAYAN HER SİLAHTA,
DÖNEN TEKERLEKTE,
ALEV, ALEV POTALARDA,
VE GİDEN
VE GELEN DURMADAN İŞLEYEN MAKİNALARDA
ÇATLAMIŞ TOPRAKTA BİR ELLERİ
BİR ELLERİ UZANMIŞ KURTULUŞA
VE BÜTÜN
BÜTÜN AĞIZLARDA
ÖZGÜR, ZİNCİRSİZ BİR ŞARKI ONLAR.
ONLAR ÖLMEDİ,
ONLAR KAVGANIN YÜREĞİNDE
YAŞIYORLAR YAŞIYACAKLAR.

30 MART 1972 KIZILDERE

12 MART 1971 MUHTIRA DARBESİYLE GELEN BASKI ZULÜM VE TERÖR SÜRÜP GİDERKEN; DEVRİMCİ MÜCADELE PROLETER SOSYALİSTLERİNİN OLİGARŞİYİ ŞAŞKINA ÇEVİREN, PLANLARINI BOZAN, GERÇEK YÜZÜNÜ AÇIĞA ÇIKARAN DİRENİŞİ İLE SÜRÜYORDU.

1971'İN SONLARINDA DİRENİŞÇİLERİN BÜYÜK BİR ÇOĞUNLUĞUNUN OLİGARŞİNİN ZINDANLARINA DOLDURULMASI VE 12 MART ÖNCESİNİN "KESKİN SOSYALİSTLERİNİN" MÜCADELE ALANINA ÇIKMADAN TERKLERİYLE UMUTSUZLUK VE YILGINLIK DEVRİMCİ SAFLARDA KOL GEZMEYE BAŞLAMIŞTI.

30 KASIM 1971 TARİHİNDE MALTEPE ASKERİ CEZAEVİNDEN KAÇAN MAHİR ÇAYAN, ZİYA YILMAZ, ULAŞ BARDAKÇI, CİHAN ALPTEKİN VE ÖMER AYNA'NIN BU EYLEMLERİ : OLİGARŞİ İÇİN BÜYÜK BİR DARBE DEVRİMCİLER İÇİN İSE UMUT IŞIĞI OLMUŞTU. YİNE O DÖNEMDE SIKIYÖNETİM MAHKEMELERİ DEVRİMCİ VE YURTSEVERLERİ KIYAN KIYIM MAKİNALARI GİBİ ÇALIŞIYORDU. 12 MART MUHTIRA DARBESİNE KARŞI YİĞİTCE SAVAŞAN DENİZ GEZMİŞ, YUSUF ASLAN, HÜSEYİN İNAN'IN İDAM EDİLMESİ İÇİN GEREKEN "FORMALİTELER" TAMAMLANMAYA ÇALIŞILIYORDU.

OLİGARŞİYE AMAN VERİLMEMESİ GEREKEN BİR DÖNEMDİ. 27 MART 1972'DE ÜNYE RADAR ÜSSÜNDE GÖREVLİ YABANCI UZMANLARIN BULUNDUĞU LOJMANA BASKIN YAPAN MAHİR ÇAYAN, CİHAN ALPTEKİN VE DİĞER DEVRİMCİLER, ÜÇ İNGİLİZ, BİR KANADALI UZMANI ALARAK NİKSARIN KIZILDERE KÖYÜNDE ÜSLENDİLER.

AMAÇLARI; DENİZ GEZMİŞ, YUSUF ASLAN VE HÜSEYİN İNAN'IN İDAMLARINI ÖNLEMEK, BU EYLEMLERİNİN, İŞÇİLER, KÖYLÜLER VE TÜM EMEKÇİ HALKLARIMIZIN BASKIDAN, ZULÜMDEN, SÖMÜRÜDEN KURTARILMASI UĞRUNA OLDUĞUNU KİTLELERE ANLATMAKTI.

29 MART 1972'DE TOKAT'A 4 KM MESAFEDE İNGİLİZLERE AİT ARABAYI BULAN ORDU BİRLİKLERİ ÖNCE TOKAT'IN ÇEVRESİNİ SARDILAR. 30 MART 1972 GÜNÜ SABAH SAAT 5" TE NİKSARIN KIZILDERE KÖYÜNDE DEVRİMCİLERİN ÜSLENDİĞİ EVİ KUŞATTILAR.

TESLİM OLMAYI KABUL ETMEYEN VE İDAMLARIN ENGELLENMESİNİ İSTEYEN DEVRİMCİLERE HAVAN MERMİSİ VE HELİKOPTERLE BOMBA ATARAK CEVAP VERİLDİ.

BU SALDIRILARA KARŞI YİĞİTCE DİRENEN :
MAHİR ÇAYAN
CİHAN ALPTEKİN
SAFFET ALP
ÖMER AYNA
S. KAZIM ÖZÜDOĞRU
HÜDAİ ARIKAN
NİHAT YILMAZ
ERTAN SARUHAN
SEBAHATTİN KURT
AHMET ATASOY
ÇARPIŞARAK ÖLDÜLER.

" VE GERİYE ÇOK ÖNEMLI BİR DENEY TARİHİ BİR TECRÜBE, ŞANLI BİR 71 DİRENİŞİ BIRAKAN DÖNEMİN GERÇEK SOSYALİSTLERİ EMEKÇİ HALKIN KALBİNE, RUHUNA VE BİLİNCİNE GÖMÜLDÜLER."

ONLAR,
TÜRK VE KÜRT
HALKLARININ
ÖZGÜRLÜĞÜ
UĞRUNDA
KURTULUŞA
KADAR SAVAŞ
ŞİARINI DEVRİM
YOLUNA KANLARIYLA
YAZDILAR.

YAŞASIN KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

KURTULUŞ İÇİN İLERİ

Sahibi: Mehmet Yıldıran
Sorumlu Müdür: Mustafa Dum

Adres:
Belediye Parkı Karşısı, Hüsnüniyet Cd.
No: 17/4 BAYRAMPAŞA-İSTANBUL

Abone: 6 AYLIK: 25 TL, YILLIK:50 TL
Abone olmak için, Mehmet Yıldıran adına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ NO: 10248/2'ye abone bedelini yatırmaları yeterlidir.

Baskı: EM-AŞ Web Ofset Tesisleri-Ank.

Son baskı tarihi: 30 Mart 1977

5. sayı

fiatı 250 kuruş